

actual.consistent.practic

CONEXIUNI SALVATOARE

GHID PENTRU INSTRUCTORI

Semne pe nisip

octombrie – noiembrie – decembrie

Ghid pentru instructori

conexiuni salvatoare

ACTUAL. CONSISTENT. PRACTIC.

OCTOMBRIE – NOIEMBRIE – DECEMBRIE

Semne pe nisip

Editor

Kathy Beagles

Editor consultant

Troy Fitzgerald

Colaboratori principali

Dwain Esmond, Troy Fitzgerald,
Karl Haffner

Secretar editorial

Daniella Volf

Directorii Departamentului Mondial al Școlii de Sabat

Jonathan Kuntaraf, Gary Swanson

Consultanți din partea Conferinței Generale

Mark A. Finley

Consultanți din partea Biblical Research Institute

Gerhard Pfandl, Kwabena Donkor

Director al periodicelor pentru Școala de Sabat

Jocelyn Fay

Director design

Madelyn Gatz

Tehnician desktop

Fred Wuerstlin

Serviciu clienți

Julie Haines

Consultanță design

Ron J. Pride/square1studio

Consiliu de creație

Chris Annan-Nunoo, David Bermejo, Larry
Burton, Becky De Oliveira, Dwain Esmond,
Barry Gane,
Karl Haffner, Don Keele,
Ulrike Müller, Lauren Popp,
Benjamin Sulit,
Gay Tuballes, Emma Weslake

Bun venit

Bun venit în lumea învățării și predării după programul *Conexiuni salvatoare*: Actual. Consistent. Practic. Iată în continuare ce secțiuni cuprinde prezentul ghid:

- Iată ce urmează... (Introducerea din ghidul pentru adolescenți)
- De ce o abordare cu pasaje biblice?
- Care sunt materialele auxiliare pentru predarea acestor studii biblice?
- Plan & viziune de ansamblu
- Materiale pentru trimestrul în curs

IATĂ CE URMEAȚĂ...

Obiectivul *Conexiunilor salvatoare* este acela de a te conduce la Biblie, pentru a înțelege marea istorie a relației dintre Dumnezeu și oameni. Aceasta a început cu prima generație din Eden și se întinde până la generația noastră; este viața oamenilor prin prisma relației lor cu Dumnezeul Universului.

Dacă încerci să găsești un cuvânt **actual** din partea lui Dumnezeu, vei găsi în *Conexiuni salvatoare* mesajul Scripturii și vei fi provocat să faci conexiuni cu viața ta reală.

Mesajul din partea lui Dumnezeu nu este numai actual, ci și **consistent**. De la prima generație de oameni, care au auzit glasul lui Dumnezeu în Grădină, și până la ultimul grup de credincioși, stând în fața lui Hristos la a doua venire, Cuvântul lui Dumnezeu a fost și continuă să fie demn de toată încrederea.

Cuvântul lui Dumnezeu ajunge la noi într-un mod **practic**, prin intermediul istoriilor de viață ale oamenilor care L-au întâlnit pe Dumnezeu și au luat decizia fie de a-L urma, fie de a-L respinge.

La secțiunea **Caz în studiu** vei găsi câte un pasaj biblic, iar apoi, în **Fișă de studiu**, ți se oferă sugestii cu privire la modalitățile de a cerceta și de a pune în practică adevărurile biblice.

În fiecare studiu, vei mai găsi și alte rubrici:

- **Ce părere ai?** – activitate ce are menirea de a-ți deschide mintea și inima pentru lecția care urmează. Când vei aborda citatul biblic, îl vei privi din perspectiva vieții tale de zi cu zi.
- **Știi că...?** – date statistice sau definiții care pătrund mai adânc în conținutul studiului sau, pur și simplu, oferă date utile lecției.
- **Textul-cheie** – versete biblice care scot în evidență ideea principală a lecției. În plus, le poți memora și stoca pentru a le utiliza ulterior.
- **Repere** – alte texte biblice care punctează ideile principale ale lecției. Vei vedea că există conexiuni între aceste versete, pasajul biblic și viața ta de zi cu zi.
- **Flash** – un scurt fragment care redă viziunea lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat. Din aceste scurte explicații îți vei face o idee și despre conținutul lecturii recomandate din comentariile ei inspirate.
- **Cu alți ochi** – citate din diferite surse contemporane sau istorice, care ar putea să-ți deschidă noi perspective asupra mesajului lecției.
- **Experiența ta zilnică** – îndrumări cu privire la modul în care poți personaliza adevărurile despre Dumnezeu. Începe de aici, dacă parcurgi acest

studiu pe cont propriu – înainte sau după discutarea lui la Școala de Sabat. În fiecare zi a săptămânii, ți se va sugera ce rubrică a lecției poți explora, pentru a te raporta la pasajul biblic și a face ca mesajul din partea lui Dumnezeu să ți se adreseze personal.

DE CE O ABORDARE CU PASAJE BIBLICE?

Există în prezent tendința de neglijare a Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece Biblia pare foarte veche, iar problematica vieții contemporane nu pare să aibă vreo legătură directă cu textul antic inspirat. Încercarea de a citi Biblia îi poate lăsa pe tineri puțin derutați. Dar Biblia a fost menită să fie nu citită, ci studiată și pusă în practică, fiind în același timp și un veritabil subiect de meditație. Nu a fost scrisă pentru a fi analizată, ci mai degrabă pentru a fi urmată. E nevoie de efort. Dacă îți dorești doar o poveste care să te relaxeze, atunci Biblia nu e pentru tine.

Biblia nu este un roman captivant, ci, dacă te vei concentra asupra mesajului ei cu o inimă docilă și cu ochii îndreptați spre Dumnezeu, vei descoperi ceva mult mai mult decât un subiect captivant. Vei descoperi un mesaj special pentru tine: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta din toată inima” (Ieremia 29:13). Isus a spus: „De aceea oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le împlinește, va fi asemănat cu un om înțelept, care și-a construit casa pe stâncă” (Matei 7:24).

Biblia este instrumentul folosit de Învățătorul promis: Duhul Sfânt. Noi, ca învățători pământești, vom fi eficienți numai dacă, mai întâi, Îi permitem Duhului Sfânt să ne îndrume. Fiecare dintre aceste studii sunt concepute în jurul unui pasaj biblic precis. Veți aduce în atenția adolescenților *Cazul în studiu* și apoi, prin intermediul rubricii *Fișă de studiu*, îi veți ajuta să descopere adevărul relevant pentru viața lor. Pietrele prețioase ale adevărului nu sunt puse la vedere, ci veți avea ocazia să le descoperiți împreună cu grupa dumneavoastră.

„În studiul zilnic, metoda verset cu verset este adesea de cel mai mare ajutor. Studentul să ia un verset și să se concentreze în încercarea de a afla gândul pe care l-a pus Dumnezeu acolo pentru el și apoi să mediteze asupra lui până când și-l însușește. Un pasaj studiat astfel, până când semnificația lui este limpede, are o valoare mai mare decât perindarea prin mai multe capitole fără a avea în vedere vreun scop bine definit și fără a dobândi cunoștințe clare.” (*Educație*, p. 150)

Ghid pentru instructori

conexiuni salvatoare

ACTUAL. CONSISTENT. PRACTIC.

OCTOMBRIE – NOIEMBRIE – DECEMBRIE

Semne pe nisip

Pentru ediția în limba română

Traducere
Delia Buciuman

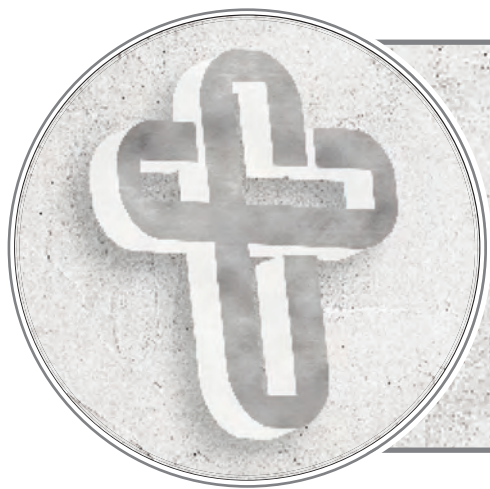
Corectură
Ramona Cristea

Tehnoredactare
Irina Toncu

Redactor
Delia Buciuman

Care sunt materialele auxiliare pentru predarea acestor studii biblice?

- La fiecare lecție din acest *Ghid pentru instructori*, veți găsi rubrica *Studiu aprofundat*, cu subiecte legate de pasajul biblic studiat. **Folosiți aceste resurse pentru a crea „un program” adecvat grupei dumneavoastră.** Instructorilor care cunosc limba engleză, le stă la dispoziție site-ul www.leadoutministries.com, unde vor găsi o multitudine de resurse pe subiectul dorit: de la întrebări pentru discuție până la ilustrații; de la scenarii pentru dramatizări până la activități de asimilare.
- **Începeți studiul propriu-zis cu rubricile *Ce părere ai? și Știi că...?*, din ghidul pentru adolescenți.** Activitățile sunt astfel concepute încât să-i facă pe tineri să gândească, să răspundă și să comunice între ei. Discuțiile care pot porni de la aceste subiecte sunt o modalitate foarte bună de introducere a pasajului biblic. Întrebarea-cheie de la sfârșit va fi: „De ce ați răspuns așa?”
- Prezentul *Ghid pentru instructori* vă pune la dispoziție o ilustrație, împreună cu un punct de pornire, ce vă va ajuta **să-i introduceți pe tineri în atmosfera pasajului biblic propriu-zis.**
- Esența acestor studii este **citirea împreună a pasajului biblic** de la secțiunea *Caz în studiu* și discutarea lui cu ajutorul întrebărilor de la *Fișă de studiu pentru instructori*. De asemenea, vă sunt puse la dispoziție și alte pasaje pentru aprofundarea studiului în Cuvânt.
- **Prezentați apoi informațiile legate de context**, ce vor face ca relatarea biblică să fie și mai ușor de înțeles.
- Vă sunt puse la dispoziție și alte resurse pentru a vă ajuta **să descifrați și celelalte rubrici ale materialului.** (Adolescenții sunt îndrumați să parcurgă câte o rubrică a lecției în fiecare zi, urmând planul de la *Experiența ta zilnică*.) Încurajați-i să studieze lecția în săptămâna fie de dinainte, fie de după parcurgerea ei cu grupa, la biserică, după cum considerați că e mai potrivit.
- Fiecare lecție din *Ghidul pentru instructori* include și un secret de metodică, la rubrica *Secretele instructorului bine pregătit*. De asemenea, aveți la dispoziție o activitate și un rezumat, care vă vor ajuta **să vedeți lecția în ansamblu și să trageți concluziile.**
- La fiecare studiu, adolescenții sunt îndemnați să lectureze un capitol sau mai multe dintr-un volum de Ellen White, din seria de istorie biblică. Cei care vor respecta această programă vor reuși să citească întreaga serie, în patru ani [de la *Patriarhi și profeți* până la *Tragedia veacurilor*].

CONEXIUNISALVATOARE

Testul devotamentului

Referința biblică: Deuteronomul 2; 3,1-11

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 39

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Drumul lung făcut de poporul Israel prin deșert era rezultatul lipsei de încredere în cuvântul lui Dumnezeu atunci când situația părușe imposibilă. Călătoria de 40 de ani conține o bogăție de întâmplări care scot în evidență grija lui Dumnezeu față de copiii Săi. Aceste istorii ar constitui o adevărată sursă de inspirație, dacă nu ar fi momentele tragice în care Israel s-a încurcat în propriile ițe, din cauza neîncrederii. În acest studiu, vom analiza istoria copiilor lui Dumnezeu aflați la granița teritoriului *aproape* împărțit între seminții, de către părinții lor, care au fost *aproape* credincioși.

În timp ce trec prin zone locuite de dușmani păgâni, copiii lui Israel sunt tentați să vadă, dintr-o perspectivă umană, adversitatea acestora. Cu 40 de ani în urmă, părinții lor picaseră testul credinței și al ascultării de îndrumările lui Dumnezeu și au fost trimiși înapoi în deșert, pentru a învăța lecțiile credinței. Oare această nouă generație avea să repete lipsa de încredere a înaintașilor? Pasajul biblic studiat în această săptămână ne pune față în față cu un alt moment crucial din călătoria lui Israel.

Dar experiența israeliților nu e doar o poveste despre un popor antic; ea prefigurează istoria noastră contemporană. Momentul de cumpănă, în care alegem dacă să avem sau nu încredere în Cuvântul lui Dumnezeu, este un moment cu care se confruntă orice credincios de-a lungul vieții. Testul constă în a avea încredere în Cuvântul lui Dumnezeu, în situații imposibile. Uneori, nu e nevoie decât să rememorăm modul în care ne-a condus Dumnezeu în trecut, astfel alimentându-ne

suficient de mult credința, încât să avem curajul de a pătrunde în teritoriul încă neexplorat al voii lui Dumnezeu.

Când ne lipsește credința de a-L urma pe Dumnezeu, El nu ne va scuti de teste similare pe viitor; de fapt, Dumnezeu ne va conduce în locuri unde ne va testa din nou încrederea în El. Când ne confruntăm cu obstacole, trebuie să nu uităm că acestea doar par imposibile. Cu fiecare pas pe care îl facem prin credință, ne fortificăm pentru a face față oricărei provocări, deoarece am experimentat personal faptul că Dumnezeu Se ține întotdeauna de cuvânt.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege elementele fundamentale ale încrederii în faptul că Dumnezeu poate face ceea ce pare imposibil. (*Nivelul intelectual*)
- Vor experimenta personal faptul că Dumnezeu și Cuvântul Său se adevăresc întotdeauna. (*Nivelul emoțional*)
- Vor alege să considere că momentele în care le e testată credința sunt, de fapt, șanse de a se dezvolta, nu niște tragedii care trebuie evitate. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Perseverența
- Încrederea
- Faptul de a învăța din greșeli

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Se povestește despre Houdini, un lăcătuș priceput și un magician senzațional, care se mândrea adesea cu faptul că putea să iasă din orice celulă de închisoare, cu condiția de a fi îmbrăcat în hainele lui obișnuite și de a fi lăsat complet singur. Un orașel din Anglia se mândrea cu noua închisoare securizată pe care o construise, pretinzând că nimeni nu poate evada. Așa că oficialitățile l-au chemat pe Houdini să testeze noua lor închisoare, iar el a acceptat provocarea.

L-au închis în celulă îmbrăcat în hainele lui de stradă și l-au lăsat singur, ca să încerce să evadeze. Houdini și-a scos cureaua, în care era inserată o vergea flexibilă, cu care a încercat să deschidă în-cuietoarea. După ore de meșterit, marele Houdini s-a împins în ușa celulei, care s-a deschis larg, făcându-l să cadă pe pardoseala rece de ciment. Marele artist în evadări nu-și dăduse seama că ușa fusese descuiată tot timpul cât el a încercat să o descuie.

Uneori, ne încapățânăm să facem mai întâi totul după capul nostru, doar ca să descoperim ulterior că, de la bun început, exista o cale mai bună. Să-l comparăm pe Houdini cu Seo Sang-moon și să vedem prin ce se deosebesc și prin ce seamănă abordările lor.

Locuind într-o zonă rurală din Coreea, Seo Sang-moon avea 70 ani și era hotărât să treacă examenul de obținere a permisului de conducere. El trebuia să treacă un examen oral, pentru a se vedea dacă știa regulile de circulație. Bătrânul nu știa să citească, așa că a folosit metoda eliminării pentru a afla care sunt răspunsurile corecte. A cheltuit peste 1 000 de dolari pe taxele aferente examenului, pe care a fost nevoit să-l dea de 272 de ori. Spre lauda lui, el a perseverat. Acum, Sang-moon mai are de trecut doar examenul practic. Din fericire, va apela la o altă metodă.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Uneori, noi suntem ca Houdini, încercând cu încapățânare să facem față provocărilor, apelând doar la soluții omenști. Situația lui Seo Sang-moon este similară prin faptul că singura variantă luată în considerare de el era, în același timp, și cea mai grea. Așa cum citim în acest pasaj biblic, și Israel se afla în aceeași situație. Citiți întregul fragment și examinați-l cu ajutorul întrebărilor de la *Fișă de studiu*, pentru a vedea ce puteți învăța în legătură cu încrederea în căile lui Dumnezeu atunci când păreți nesiguri.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

- Subliniați poruncile explicite pe care Dumnezeu le dă copiilor lui Israel în acest pasaj.
- Ce promisiuni le face Dumnezeu?
- Încercuiți persoanele și grupurile de oameni care apar în această istorie biblică.
- Ce element iese în evidență din faptul că Dumnezeu îi numește „frați” pe edomiți, moabiți și amoniți?
- De ce credeți că Dumnezeu i-a făcut pe israeliți să rătăcească 38 de ani înainte de a reveni în acest punct crucial, care preceda intrarea în Țara Făgăduită?
- Ce cuvinte și grupuri de cuvinte din acest pasaj credeți că sunt esențiale pentru înțelegerea modului în care ne îndrumă Dumnezeu și a modului în care trebuie să rămânem credincioși Cuvântului Său?
- Care credeți că este lecția principală care reiese din acest pasaj?
- Cum credeți că s-au simțit israeliții când s-au confruntat cu aceeași provocare în fața căreia eșuase generația anterioară?
- Citiți întreaga istorie (Deuteronomul 2; 3:1-11). Dat fiind că are un final fericit, ce titlu i-ați pune acestui episod din istorie, astfel încât să sugereze ideea provocării și a efectelor credinței?

Folosii următoarele pasaje pentru a lărgi contextul istoriei biblice studiate: Luca 5:1-6; Exodul 4:1-12; Proverbele 3:5.

Context și precizări

Folosii următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Context: E esențial să ne aducem aminte că Deuteronomul prezintă, în mare parte, conținutul unui discurs ținut de Moise în fața copiilor lui Israel, care erau în majoritate născuți în timpul călătoriei prin deșert. Generația anterioară nu se încrezuse pe deplin în puterea lui Dumnezeu și nu avusese credință, într-un moment vital al călătoriei spre Canaan. Ca urmare, Dumnezeu le-a schimbat ruta, făcându-i să rătăcească timp de 38 de ani și să învețe să aibă încredere și să asculte de poruncile Sale. Acum, generația actuală, ținută în tabără timp de două luni, perioadă în care Moise le reamintește tuturor de unde provin, ce a spus Dumnezeu și ce a promis El că va face în beneficiul copiilor Săi. Evenimentele care au condus la cucerirea Basanului și victoria însăși marchează o lecție a credinței însușită de israeliți.

Există câteva unghiuri importante din care se poate aborda acest fragment. Rubrica *Fișă de studiu* sugerează tonul și direcția evenimentelor care vor urma. S-ar putea să se dovedească eficient faptul de a-i ruga pe participanți să citească întregul pasaj (Deuteronomul 2; 3:1-11).

1. Un unghi de abordare ar fi acela al analizării strategiei diplomatice folosite de israeliți în interacțiunea cu triburile care îi împiedicau să ia în primire Țara Făgăduită. Porunca explicită a lui Dumnezeu a fost:

a. „Ei se vor teme de voi; dar să vă păziți bine.” De fapt, Dumnezeu spunea: „Nu e nevoie de vărsare de sânge, așa că nu faceți nicio mișcare bruscă în drumul

Secretele instructorului bine pregătit!

Rescrierea textelor biblice

Citirea Bibliei s-ar putea să nu fie întotdeauna un lucru foarte antrenant pentru tineri, deoarece cuvintele și expresiile le sunt cunoscute. Uneori se dovedește utilă provocarea de a rescrie diferite pasaje biblice, fără să folosească vreun cuvânt din Biblie (desigur, cu excepția pronumelor și a prepozițiilor). Măriți eficiența exercițiului prin împărțirea grupei pe perechi, fiecare participant să parafrazeze textul și apoi, cu partenerul, să îmbine cele două parafrazări, realizând una singură. Rugați-i să citească cu voce tare, apreciați-i și scoateți în evidență anumite idei interesante. Ca urmare, participanții vor „rumega” înțelesul versetului și îl vor personaliza.

vostru prin ținuturile lor”. Această abordare precaută și civilizată reprezintă o temă recurentă în călătoria lor. Ei trebuiau să cumpere apă și mâncare și să îi asigure pe localnici că nu vor să locuiască pe teritoriul lor.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

b. Dumnezeu îi promisese și lui Esau o țară și, chiar dacă urmașii lui au ales să trăiască în afara relației cu El, Dumnezeu și-a respectat promisiunea față de ei. În *Comentariul biblic adventist* se afirmă: „Dumnezeu Se ține de cuvânt și față de cei aflați în afara relației prin legământ. Dumnezeu le promisese anumite bine-cuvântări temporare urmașilor lui Esau și își respecta cuvântul dat” (vol. 1, p. 961). Probabil că ar fi foarte nimerită întrebarea: Cum vrea Dumnezeu să ne comportăm cu oamenii care trăiesc în totală contradicție cu credința creștină?

2. Un alt unghi de abordare ar fi acela al staturii impresionante a dușmanilor israeliților. În Deuteronomul 2:20 și 3:11 se face referire la refaimiți, care erau uriași. Aceștia sunt comparați cu urmașii lui Anac, datorită staturii lor mari. Judecând după mărimea patului împăratului, e posibil să fi măsurat în înălțime 4 metri.

O ultimă lecție ce poate fi extrasă din acest pasaj este faptul că israeliții au ascultat de cuvintele lui Dumnezeu și au descoperit că, uneori, diplomația dă rezultate, iar alte ori Dumnezeu promovează metode mai agresive. În orice caz, metodele lui Dumnezeu conduc la reușită.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Una dintre marile lecții conținute de acest episod biblic este înțelepciunea de a învăța din greșelile

înaintașilor tăi. Invitați o persoană în vârstă să răspundă la următoarele întrebări: Ați putea să povestiți o situație în care ați învățat din exemplul pozitiv al cuiva? Dar din greșelile cuiva? Dacă ar trebui să-i dați unui tânăr un sfat în legătură cu încrederea în Dumnezeu în momente de incertitudine, care ar fi acel sfat?

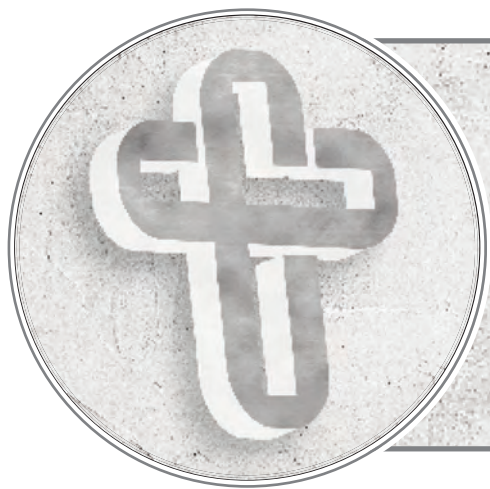
Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Copiii care s-au născut în timpul călătoriei prin pustie trebuiau să afle despre eșecul părinților lor de a avea încredere în Dumnezeu, deși erau aproape de Țara Făgăduită. Probabil că auziseră povestiri sau își aduceau aminte cântece de jale care i-au determinat să aibă încredere că Dumnezeu va interveni, îi va ocroti și le va da reușită. Cu cât înaintezi în vârstă, lucrurile nu se simplifică deloc. Dumnezeu ne va aduce întotdeauna la hotarul țărilor locuite de uriași, unde singura noastră speranță este El. Datoria noastră are legătură directă cu viitorul nostru – a fi victorioși cu ajutorul lui Dumnezeu, nu prin puterile noastre. Nu uitați cuvintele regelui (uneori) înțelept, care a spus: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Proverbele 3:5,6). Uitați-vă numai în urmă și veți vedea că Dumnezeu Se ține de cuvânt când vine vorba să fie lângă voi în situații de criză și adversitate. Provocările ni se pot părea uriașe, dar Dumnezeu e de neînvins.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna această li se recomandă capitolul 39 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Lăcomia – o groapă fără fund

Referința biblică: Numeri 22 – 24

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 40

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Când un rege păgân i-a văzut pe israeliți, i s-a făcut frică și a trimis emisari la Balaam să-l roage să rostească un blestem asupra israeliților. Balaam însă s-a prefăcut a fi un om integru și i-a transmis că nicio sumă de bani nu îl va determina să facă acest lucru. Balaam fusese cândva un om bun, chiar un profet al lui Dumnezeu, dar se îndepărtase de Domnul și se lăsase în voia lăcomiei și a poftei. Cu toate acestea, voia să lase impresia că e un slujitor al Celui Preaînalt.

Balaam știa de intervențiile miraculoase ale lui Dumnezeu în favoarea israeliților, iar când emisarii și-au făcut cunoscut motivul vizitei (acela de a-l determina să-i blesteme pe israeliți), Balaam știa că era de datoria lui să refuze recompensa lui Balac și să-i trimită înapoi pe ambasadori. Dar el a riscat jucându-se cu ispita și a insistat de emisari să rămână la el în noaptea aceea, afirmând că nu poate să le dea un răspuns definitiv până când nu se va consulta cu Domnul. Adânc în sufletul lui însă, el voia banii și l-a ispitit pe Dumnezeu, lăsând impresia de pioșenie în tot acest timp. Domnul, desigur, vedea înșelăciunea lui Balaam. Ceea ce urmează constituie o relatare și amuzantă, dar și tristă, a modului în care Domnul l-a tratat pe acest bărbat rebel; o istorie care include – printre multe altele – o măgăriță vorbitoare. Din acest episod biblic învățăm că lăcomia și avariția ne pot orbi față de noi înșine.

Când predați această lecție, puteți scoate în evidență că agresivitatea față de animale este un păcat. Fiți siguri că grupa știe că animalele sunt nevino-vate, dar suferă în această lume de păcat. Noi ar trebui să facem din lume un loc cât mai suportabil cu

putință. Ajutați-i pe participanți să își dea seama cât de greșit a fost gestul lui Balaam de a lovi măgărița. Când Îngerul Domnului a venit să-l omoare pe Balaam, măgărița s-a întors, salvându-l astfel pe Balaam de la moarte.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla care sunt consecințele mândriei și îndepărtării de Dumnezeu. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți puterea lui Dumnezeu și vor ști că nu își pot masca dorințele ascunse, deoarece El le cunoaște inimile. (*Nivelul emoțional*)
- Vor acționa, știind că, dacă se vor crede imuni la păcat, vor aluneca pe calea celor păcătoși. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Voința lui Dumnezeu
- Materialismul/asemănarea cu lumea
- Abuzul și violența

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Ilustrație

Imaginați-vă un om care trecea printr-o pădure și care a observat o pungă plină cu pietre prețioase, aur, bijuterii și bani. Acest om nu avea casă, nu mâncase de mult și era slăbit. Știa că, dacă nu va mânca, va muri. Dar, cu toate că era mort de foame, a refuzat să ia punga, deoarece nu îi aparținea. Așa că și-a continuat drumul până în oraș, unde voia să caute ceva de lucru și să primească ceva de mâncare. Bărbatul nu-și dăduse seama, dar cineva văzuse ce făcuse el în pădure. Corectitudinea lui a ajuns la urechile tuturor celor din oraș. Toată lumea avea o mare admirație pentru acest bărbat și pentru cinstea lui, așa că și-a găsit ușor un loc de muncă și a avut cu ce să-și cumpere de mâncare.

După o vreme, s-a descoperit că punga cu acele obiecte prețioase aparținea unui om foarte bogat. Orășenii s-au gândit că bogatul ar trebui să-i dea omului sărac niște bani, în semn de mulțumire pentru că nu o furase. Dar bogatul nu a vrut să audă. Lui nu îi păsa că săracul îl respectase suficient de mult încât să nu fure ceea ce nu îi aparținea. Totuși, bogatul și-a dat seama că, dacă nu îi va da bani acelui om, va lăsa impresia că e zgârcit. Așa că a scos din pungă niște aur și i l-a dat săracului. S-a prefăcut că face acest gest cu bucurie, dar, în realitate, nu o făcea cu trăgare de inimă. Acum, datorită „generozității” de care a dat dovadă, bogatul a primit și mai mult respect din partea orășenilor, care nu știau ce era în inima lui.

La urma urmei, ambii oameni au făcut ce era bine, doar că din motive diferite.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Asemenea lui Balaam, bogatul a făcut ce toată lumea din jurul lui considera că e bine, dar în sinea lui nu era împăcat cu ceea ce făcuse. Balaam le-a spus moabiților că nu va blestema poporul Israel, însă nu din dorința de a face ce e bine. Nu voia altceva decât să pară un om integru. Bogatul din ilustrația de mai sus a făcut la fel. Nu i-a pasat de omul sărac; i-a pasat doar de propria persoană și imagine.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

- Ce simțea Balaam față de moabiți și față de israeliți?

- De ce voiau moabiții cu disperare ca Balaam să-i blesteme pe israeliți?
- De ce a refuzat Balaam să meargă împreună cu moabiții?
- De ce Balaam a lovit fără milă măgărița?
- În ce sens măgărița i-a salvat viața lui Balaam?
- Ce elemente din acest fragment vi se pare că ies în evidență?
- Care ar fi posibilele motive din care Balaam s-a depărtat de Dumnezeu?
- De ce l-a trimis Dumnezeu pe Îngerul Domnului să-l omoare pe Balaam în timp ce mergea călare spre Moab?
- Ați vrut vreodată să faceți ceva bun din motive greșite?
- E mai bine să faci un lucru rău din motive bune sau un lucru bun din motive rele?
- Care e sursa lăcomiei și a dorinței de înavuțire a lui Balaam?
- De ce a refuzat Balaam să-i blesteme pe israeliți când l-au rugat moabiții?
- Comparați modul în care s-a manifestat lăcomia lui Balaam cu modul în care se manifestă astăzi lăcomia la noi. Ce asemănări există? Ce deosebiri?
- Ce a făcut Balaam pentru a-și ascunde față de Dumnezeu adevăratele sentimente?
- Care sunt diferitele metode prin care încercați să vă ascundeți de Dumnezeu adevăratele trăiri?

Context și precizări

Folosii următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

„**Madianiții.** Madianiții formau un popor care locuia în zonele sudice ale regiunii transiordaniene. Sunt considerați urmași ai lui Avraam și Cheturei (Geneza 25:1-6) și sunt descriși ca negustori care călătoreau pe cămile (Geneza 37:25-36). Moise se alătură clanului madianit al lui Ietro după fuga din Egipt, dar madianiții nu li s-au alăturat israeliților în cucerirea Canaanului. În relatarea despre Balaam, bătrânii madianiți s-au aliat cu moabiții și au subscris la oferta făcută profetului de a-i blestema pe israeliți.” – *Bible Background Commentary*

„**Balaam la Deir Allah.** În 1967, într-un sit arheologic din Iordania cunoscut ca Deir’Allah, în urma unor săpături conduse de olandezul H. J. Franken, s-au descoperit bucăți de ghips scrise. Fragmentele par să fie scrise în limba aramaică și sunt datate în jurul anului 850 î.Hr. Aici este menționat Balaam, fiul lui Beor, descris ca ‘ghicitor’ în Numeri 22 – 24. Deși textul este

Secretele instructorului bine pregătit!

Dimensiunea personală

E important ca fiecare membru al grupei să aibă ocazia să se implice. Chiar și atunci când un participant se simte stânjenit să vorbească în public, ar trebui să se creeze ocazii de mărturisire prin intermediul scrisului sau al meditației. Cu toate că s-ar putea ca unii să aleagă să nu citească ce au scris sau au gândit, e bine că ei au trecut totuși prin procesul de aplicare și personalizare a unui anumit concept.

În această lecție, participanților li se poate cere să dea exemplu în scris de anumite gesturi și comportamente păcătoase față de care conștiința poate deveni, încet-încet, imună (ex., copiatul la examene și teste, vorbirea lipsită de respect etc.). După ce au scris, spuneți-le să împăturească hârtiile și să vi le dea. Citiți-le cu voce tare, iar grupa să le comenteze, fiecare membru din propria perspectivă. Chiar dacă un membru timid nu vrea să spună nimic, el a participat totuși la activitate prin ceea ce a scris.

semnate în 50 de texte Mari (cu câteva secole înainte de Balaam, cu aproximativ 400 de kilometri aval pe fluviul Eufrat). Prin intermediul atât al laicilor, cât și al personalului cultic erau transmise diferite mesaje către Zimri-Lim, regele din Mari, din partea a diferiți zei. Așadar, e evident faptul că în această zonă a

destul de fragmentat, cu multe lipsuri și cuvinte necunoscute, se poate spune că Balaam era un profet care a primit un mesaj divin în timpul nopții, ce nu a fost pe placul vecinilor lui. E discutabil dacă aceste table de ipsos descriu evenimentele relatate în Biblie, dar confirmă din surse nebiblice existența, în secolul IX, a unui profet pe nume Balaam. E posibil ca notorietatea lui Balaam să fi fost atât de mare, încât să fi rămas o figură profetică importantă timp de secole, putând astfel fi identificat cu relatările evreiești legate de cucerirea Țării Făgăduite.” – *Bible Background Commentary*

„**Statutul de profet al lui Balaam.** În Iosua 13:22, se spune despre Balaam că era ‘ghicitor’, în timp ce în Numeri 22:6 se afirmă că era un om ale cărui blesteme și binecuvântări se împlineau. El era originar dintr-o regiune din nordul Mesopotamiei, lângă Carchemiș, și avea o reputație internațională de profet adevărat. Pe tot cuprinsul celor trei capitole (Numeri 22 – 24), Balaam îi reamintește lui Balac în mod repetat că el nu poate spune decât acele cuvinte pe care i le transmite Dumnezeu (Numeri 22:18,38; 23:12,26; 24:13). Deși Balaam folosește ritualuri de jertfă pentru a obține răspunsul lui Dumnezeu, nu se poate considera că divina. Divinația, la care uneori recurgeau profeții mesopotamieni, este asociată mai mult cu personalul cultic ce examina animalele de jertfă sau interpreta anumite elemente naturale (zborul păsărilor și altele). În fiecare caz, Balaam pare să aibă o comunicare directă cu Dumnezeu, după care îi comunică lui Balac profeția din partea lui Dumnezeu. Aceasta este maniera tipică de comunicare profetică ce se găsește în cărțile Isaia, Ieremia și alți profeți israeliți. Alte câteva profeții orale sunt con-

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Orientului Apropiat, în această perioadă a istoriei, activitatea profetică nu era nimic neobișnuit.” – *Bible Background Commentary*

III. ÎNCHERIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Rugați-i pe membrii grupei să întocmească fiecare o listă cu trei modalități prin care lăcomia ne poate controla și trei modalități prin care putem învinge lăcomia. Apoi rugați-i să spună cu voce tare ce au scris și discutați despre cum pot aplica ce au aflat la viața lor zilnică.

Încheiați cu idei din recapitularea alăturată, asigurându-vă că ați accentuat învățăturile care reies din această lecție.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Istoria vieții lui Balaam arată modul în care lăcomia ne poate îndepărta de Dumnezeu. Deși Balaam fusese odată un om neprihănit, nu a fost nevoie decât să o apuce pe calea greșită în jos, pentru ca apoi să alunece din ce în ce mai ușor. Dar, chiar dacă era controlat de Diavol, el încă încerca să lase impresia că făcea binele, refuzând să-i blesteme pe israeliți. Dumnezeu ne cunoaște inima. Nimic nu putem ascunde de El și nici nu ar trebui să ascundem de El. Orice încercare în acest sens e inutilă. Dumnezeu observă orice mișcare facem, dar, chiar dacă păcătuim, El ne va ierta întotdeauna când Îi permitem Duhului Sfânt să ne aducă în starea de pocăință sinceră.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

[illegible]

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 40 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Căi către suflet

Referința biblică: Numeri 25

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 41

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Copiii lui Israel și-au instalat tabăra între Iordan și o câmpie înaltă, într-o vale mănoasă cunoscută pentru bogăția ei, pentru clima tropicală și umbra oferită de palmieri. Aici, copiii lui Israel se odihneau după recenta victorie din Bașan. În timp ce se desfășurau în luxurianta vale, ei au comis o gravă eroare de judecată. Au făcut cunoștință cu madianiții, iar această familiarizare a condus mai departe la apropiere. Rezultatul: conducători importanți ai poporului Israel s-au legat de femeile madianite. Desigur, madianiții urziseră planul de a semăna idolatria în Israel prin intermediul seducției. Ca urmare, mulți lideri israeliți au ajuns să se complacă în aceste relații ilicite, dar Dumnezeu a acționat drastic, îngăduind să izbucnească o epidemie. Zguduți de conștiința propriului păcat, unii au simțit un regret autentic pentru comportamentul lor. Dar conducătorii care au îndreptat poporul în această direcție au fost omorâți pe loc. Acest studiu surprinde o realitate umană șocantă: Nu există niciun moment în care inima omenească poate fi în afara pericolului ispitei.

Astăzi trăim într-o eră în care tinerii se nasc și cresc într-un mediu complet relaxat din punct de vedere moral. Această lecție conține un avertisment serios, exprimat de apostolul Pavel în cuvinte simple: „Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă” (1 Corinteni 10:11,12). Ellen White ne reamintește: „Inima trebuie să fie înnoită prin harul lui Dumnezeu; altfel, în zadar va umbla după curățirea vieții” (Pa-

triarhi și profeți, p. 460). Din acest episod întunecat al călătoriei lui Israel ni se reamintește să ne păzim „bine porțile sufletului”. (Idem)

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege natura seducătoare a păcatului și vor afla modalități de a-și păzi inimile. (*Nivelul intelectual*)
- Vor descoperi asemănări între această istorie și atmosfera societății actuale și vor sesiza pericolul. (*Nivelul emoțional*)
- Se vor hotărî să-și umple căile sufletului numai cu harul lui Hristos și cu lucruri care au legătură cu Împărăția Sa. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Idolatria
- Castitatea
- Ispita

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Ilustrație

Simptomele leprei se aseamănă cu efectele păcatului în sufletul uman. Leprea debutează cu o stare de iritare, durere de cap și amețeli ocazionale. Durerea de cap pot apărea luni de zile, fără vreun semn vizibil pe piele. Apoi încep să fie sesizabile niște mici pete, care se transformă în excrescențe ce încep să supureze. Dar în momentul în care lepra se vede pe piele, sistemul nervos e deja afectat. Zonele care sunt situate cel mai departe de inimă încep să-și piardă sensibilitatea, în primă fază. Vârful nasului, vârful degetelor de la mâini și de la picioare devin imune la durere. Probabil că cel mai grav aspect al leprei este incapacitatea de a simți durerea. Bolnavul poate suferi multe leziuni grave din cauza faptului că nu simte că se rănește. Când ajunge să simtă, e prea târziu. Există unele descrieri ale leprei în stare avansată, care înseamnă albirea părului, schimbarea trăsăturilor faciale, aplatizarea nasului (din cauza atrofiei și a lipsei de circulație sangvină). Oasele obrazilor tind să devină proeminente, iar buzele se micșorează. În vremea Noului Testament, imediat ce cineva era diagnosticat cu lepră, era expulzat din societate și șters, practic, din documentele publice. Deși erau încă în viață, bolnavii de lepră erau considerați morți.

Nu e de mirare că lepra este deseori privită ca analogia perfectă a efectelor păcatului asupra omului. Gândiți-vă la multele asemănări cu modul în care păcatul se furișează în viața oamenilor și îi distruge din interior spre exterior.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Asemenea infecției și leprei, oribila seducție cu care madianiții au reușit să-i incite pe israeliți a fost posibilă din cauza faptului că israeliții și-au lăsat deschise căile spre suflet. În loc să se dedice rugăciunii și rememorării credincioșiei lui Dumnezeu față de ei, israeliții și-au umplut timpul cu lucruri inutile și și-au îndreptat atenția și curiozitatea spre femeile madianite și religia lor. Citind acest episod biblic, să nu uităm de modul în care lepra păcatului face ravagii în noi, dacă nu suntem complet legați de Dumnezeu.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu grupa, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

- Subliniați personajele acestui fragment.
- Încercuiți cuvintele care exprimă emoții și trasați o linie la personajele care le-au trăit.
- Puneți între paranteze secțiunile importante ale acestei istorii, ca și când ar fi episoadele unui film sau actele unei piese de teatru. Câte teme sunt abordate în acest pasaj?
- Dacă ar trebui să identificați unul sau două versete-cheie în acest fragment, care dintre ele ați spune că surprinde cel mai bine ideea principală?
- În acest pasaj, găsiți...
 - un exemplu de urmat?
 - o rugăciune de înălțat?
 - o avertizare de luat în seamă?
 - un adevăr de proclamat?
 - o încurajare de oferit?
 - o faptă de împlinit sau o schimbare de făcut?

Întrebări suplimentare:

- Acest pasaj biblic vă trimite cu gândul la alte evenimente similare sau scene din Biblie? Prin ce se aseamănă între ele? Prin ce se deosebesc?
- Când vedeți că Dumnezeu acționează atât de radical și de rapid, cum vă este afectată relația cu El și modul în care îl percepeți?
- Cum ar putea să arate această întâmplare în contextul actual?

Folosiți următoarele pasaje pentru a lărgi contextul istoriilor biblice studiate: Iacov 1:2-4; 1 Corinteni 10:13; 2 Petru 2:9; Iacov 1:12; Luca 11:4.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Pasajul biblic din această săptămână este șocant din mai multe puncte de vedere: (1) modul în care copiii lui Israel au fost martori la binecuvântările și biruințele oferite de Dumnezeu și totuși atât de repede au alunecat în cel mai josnic și mai ofensator comportament; (2) modul în care Dumnezeu hotărâște sentința; (3) conducătorii (atât cei buni, cât și cei răi) sunt puși la probă și determinați să-și arate adevărata față.

E dureros să asisti la cursa cu sușuri și coborâșuri a israeliților în ceea ce privește fidelitatea față de Dumnezeu. Probabil că Iosua și Caleb au trimis spioni exact din această zonă împădurită cu salcâmi, de lângă Ierihon. Primul verset al pasajului studiat ne

spune că „poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab” și, ca urmare, „Israel s-a alipit de Baal-Peor” (Numeri 25:1,2). Baal era zeul fertilității așa că nu e de mirare că exista o strânsă legătură între sex și închinare, în acele ritualuri păgâne. Aparent, conducătorii lui Israel au fost cei seduși la aceste acte de neimaginat. Închinându-se lui Baal, ei „s-au proclamat urmașii Săi”, renunțând astfel la loialitatea față de Dumnezeu. (*Comentariul biblic adventist*, vol. 1, p. 914)

Dumnezeu a acționat prompt, iar conducătorii au fost omorâți și atârnați în soare, pentru ca toată lumea să-i vadă. De ce ar reacționa Dumnezeu atât de aspru? E posibil ca tinerii de azi să manifeste reticență față de situațiile în care Dumnezeu îi condamnă pe oameni la moarte din cauza păcatului lor. Dar cei care au trecut de partea lui Baal nu se deosebesc cu nimic de cei care au refuzat să urce în arca lui Noe sau de națiunile păgâne care erau în totalitate în opoziție cu Dumnezeu. Ei au avut ocazia să aleagă, iar „plata păcatului este moartea” (Romani 6:23). În *Comentariul biblic adventist* se afirmă: „Conducătorii semințiilor, dacă se dovedeau vinovați, trebuiau executați. Poziția lor și faptul că au luat parte la idolatrie îi făceau responsabili în cel mai înalt grad” (vol. 1, p. 914). Ca rezultat, poporul s-a pocăit.

În versetele 6 la 8, sunt etalate două forme de conducere. În timp ce unii conducători israeliți atârnuau morți în fața poporului care suspina, Zimri a dus-o ostentativ în cortul lui pe Cozbi, o prostituată madianită, bătându-și joc de rușinea resimțită de Israel. Faptul că acest lucru s-a petrecut sub ochii lui Moise demonstra cât de departe mersese Zimri. Acest comportament josnic din partea unui condu-

cător este pus față în față cu un alt tip de conducător. Fineas, fiul lui Eleazar, care era fiul lui Aaron, a fost atât de ofensat de afrontul adus lui Moise și lui Dumnezeu, încât a alergat spre cortul lui Zimri cu o sulită în mână și i-a omorât pe cei doi dinăuntru. Faptul că Fineas a acționat cu un zel atât de mare în apărarea Numelui lui Dumnezeu a scos la iveală integritatea lui de lider și de „succesor al tatălui său în poziția de mare-preot” (*Comentariu biblic adventist*, vol. 1, p. 914). Astfel, datorită faptului că Fineas a fost „zelos” pentru Domnul, Dumnezeu a înlăturat boala din tabără.

Per total, această relatare biblică este o fereastră spre grozăvia păcatului și spre modalitatea subtilă în care acesta se strecoară în viața noastră. Doar printr-un atașament conștient și puternic față de mila și harul lui Dumnezeu putem să ne concentrăm mintea asupra lucrurilor pe care le dorește El.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Rugați-i pe membrii grupei să schițeze un om cu cinci săgeți îndreptate spre cap sau spre inimă și cinci săgeți dinspre cap sau dinspre inimă. Spuneți-le să identifice cinci lucruri pozitive care vor să le pătrundă în minte și să le scrie pe cele cinci săgeți. Apoi să identifice cinci lucruri pe care vor să și le scoată din minte sau din inimă și să le scrie pe săgețile respective.

În studiul din această săptămână, am descoperit că trebuie să ne păzim bine căile care duc la suflet. E deosebit de important să controlăm cu strictețe ceea

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Analiza contextuală

Ca instructori, noi îi putem ajuta pe tineri să înțeleagă pasajele dificile prin examinarea contextului. O bună metodă ar fi aceea de a le cere să povestească „ce li s-a întâmplat copiilor lui Israel până în acest moment”. Pe o tablă sau pe un panou, spuneți-le să întocmească o listă cu lucrurile bune și rele, pentru a sesiza dacă și în trecut au fost situații similare.

La un alt nivel, desigur, se poate analiza contextul în întreaga Biblie. Îi puteți întreba: „Ce alte întâmplări din Biblie se aseamănă cu aceasta? Prin ce s-ar putea deosebi?” În loc să se concentreze doar asupra evenimentului în sine, le mai puteți cere să facă paralele între situația studiată și alte situații biblice, creând imaginea de ansamblu a interacțiunii dintre Dumnezeu și oameni.

ce intră și iese din mintea și inima noastră. Dacă doriți, îi puteți ruga pe unii participanți să spună ce au scris, existând posibilitatea să descopere că unii dintre ei au aceleași ținte. Acest fapt constituie un motiv real de a se încuraja unii pe alții.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

E foarte trist incidentul în care poporul lui Dumnezeu și, mai ales, conducătorii și-au demonstrat atașamentul față de Baal prin tot felul de practici sexuale imorale. Dar comportamentul demn de un conducător, dovedit de Moise și, în special, de Fineas, ne impulsionează să fim extrem de atenți la ceea ce facem cu timpul, mintea și activitățile în care ne implicăm. Bineînțeles, sunt lucruri mai puțin grave decât închinarea la Baal-Peor, dar există pași ce ne îndreaptă în acea direcție? Iată ce-i transmite Pavel bisericii din Filipi: „Mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos, plini de rodul neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.” (Filipeni 1:9-11)

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna această li se recomandă capitolul 41 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Legea și iubirea – reconsiderate

Referința biblică: Deuteronomul 4 – 6; 28

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 42

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Această lecție are la bază capitolul 42 din *Patriarhi și profeți*, „Repetarea Legii”. Aici este descris poporul Israel în perioada de dinaintea intrării în Țara Făgăduită. Din cauza păcatului de la Cadeș, Moise nu are permisiunea de a intra în Canaan. Rolul de conducător al israeliților i-a fost conferit lui Iosua. Cu acea ocazie, Moise a fost îndemnat îsă repete înaintea lor toate întâmplările cu eliberarea lor din Egipt și răstăcirea prin pustie și să reamintească Legea rostită la Sinai”. (*Patriarhi și profeți*, p. 463)

Apoi, Ellen White continuă cu descrierea scenei: „Moise a stat în picioare înaintea poporului, ca să repete cele din urmă avertizări și îndemnuri pentru poporul său. Fața lui strălucea de o lumină sfântă. Părul îi era alb de bătrânețe; dar făptura lui nu se gârbovise sub povara anilor, trăsăturile feței sale dovedeau puterea neslăbită a sănătății, iar ochii îi erau limpezi și luminoși. Prilejul era însemnat și, cu simțăminte adânci, el le vorbi despre iubirea și îndurarea preamiloștivilor lor Mântuitor.” (*Ibidem*)

Acest studiu deschide posibilitatea analizării „iubirii și îndurării” manifestate de Atotputernicul nostru Ocrotitor. Faptul că Legea le este prezentată într-o lumină pozitivă îi poate ajuta pe membrii grupei să facă mai repede legătura dintre Legea lui Dumnezeu și iubirea Sa. Respectând Legea lui Dumnezeu, israeliții s-au bucurat de avantajele multiple ale unei vieți în armonie cu Dumnezeu. Și, viceversa, prin nerespectarea Legii lui Dumnezeu, israeliții au gustat din urmările amare ale vieții departe de Dumnezeu. În final, calea lui Dumnezeu reprezintă cel mai bun mod de a ne trăi viața.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla care este valoarea ascultării de Legea lui Dumnezeu. (*Nivelul intelectual*)
- Vor face legătura dintre ascultarea de Dumnezeu și viața împlinită. (*Nivelul emoțional*)
- Vor fi provocați să asculte de legile lui Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Existența unui Dumnezeu suveran
- Legea lui Dumnezeu
- Procesul de luare a deciziilor

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Dați-le celor prezenți o bucată de hârtie și ceva de scris, rugându-i să noteze o lege care și-ar dori să fie votată de Parlament. Poate fi orice lege, oricât de stupidă, de exemplu: „Toată lumea trebuie să doarmă până la prânz”. Sau pot nota o lege serioasă, de exemplu: „Avortul, în orice situație, este ilegal”. Adunați toate legile propuse și citiți-le cu voce tare, lăsându-i pe membrii grupei să ghicească cine ce lege a propus.

Discutați avantajele promulgării legilor propuse de ei. Ar îmbunătăți cu adevărat calitatea vieții sau ar exista anumite efecte nedorite care ar limita eficiența acestor legi? Ce face ca o lege să fie bună sau rea?

Ilustrație

Lumea noastră e guvernată de tot felul de legi: locale, naționale, religioase, naturale, economice, de mediu, morale etc. Unele par complet fără sens. Altele sunt esențiale pentru libertatea și securitatea noastră. Ca o introducere în subiectul din această săptămână, citiți următoarele legi stupide din Statele Unite și provocați-i să caute legi similare în legislația românească:

1. În Lawrence, Kansas, e ilegal să mergi pe stradă cu albine pe pălărie.
2. E împotriva legii din Michigan să priponești un crocodil de un hidrant.
3. În Lebanon, Tennessee, e ilegal ca un soț sau o soție să-și dea partenerul jos din pat fiindcă are picioarele reci.
4. În Atlanta, Georgia, e ilegal să priponești o girafă de un semn de circulație.
5. În Danville, Pennsylvania, s-a promulgat o lege prin care e obligatorie verificarea fiecărui hidrant cu o oră înainte de izbucnirea incendiului.
6. În Woonsocket, Rhode Island, consiliul municipal a hotărât că e ilegal să alungi turturelele de pe o casă cu ajutorul puștii.
7. În Lexington, Kentucky, e ilegal să ai în buzunare cornete de înghețată.
8. Poți fi arestat în Minneapolis dacă necăjești un șarpe.
9. În Arkansas există o lege care spune că e ilegal să legi o vacă la ochi dacă te afli undeva aproape de o șosea.
10. În Topeka, Kansas, e ilegal să șicanezi veverițele. (Cum poți supăra o veveriță? Să te prefaci că ești o nucă.)

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Legile fac parte din viața noastră a tuturor. Totuși, nu toate legile ni se par justificate. Unele sunt rezonabile, dar altele se învechesc. De exemplu, poate că atunci când ai fost copil ai vrut să bagi o furculiță în priză, dar ai fost imediat certat de părinți și ți s-a interzis să faci vreodată acest lucru.

Doar după ce creștem ne dăm seama de valoarea legilor impuse de părinții noștri. În același fel, doar

după ce ne maturizăm în calitate de copii ai lui Dumnezeu ajungem să înțelegem faptul că legile Sale sunt date cu unicul scop de a ne oferi libertate și siguranță. Legile lui Dumnezeu nu pot fi niciodată considerate niște ordine ilogice ale unui dictator care se distrează punându-le restricții copiilor Săi. Iată ce spune Pavel: „Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.” (Romani 7:12)

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs pasajul de la secțiunea *Caz în studiu*, lărgiți aria discuției despre legile lui Dumnezeu, explicând faptul că unele legi sunt specifice unui moment, loc sau cultură, în timp ce altele sunt principii atemporale. Citiți următoarele legi, iar membrii grupei să facă distincția între cele două categorii, mergând în două colțuri ale încăperii în care, în prealabil, ați pus afișe: LEGI SPECIFICE PENTRU UN ANUMIT TIMP, LOC SAU CULTURĂ ȘI PRINCIPII ATEMPORALE.

- Exodul 20:13: „Să nu ucizi.”
- Leviticul 19:27: „Să nu vă tăiați rotund colțurile părului și să nu-ți razi colțurile bărbii.”
- Leviticul 18:21: „Să nu dai pe niciunul din copiii tăi ca să fie adus jertfă lui Moloh, și să nu pângărești Numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.”
- Matei 22:37,39: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău... Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”
- Leviticul 11:26: „Să privești ca necurat orice dobitoc cu unghia despicată, dar care n-are copita despărțită și nu rumegă; oricine se va atinge de el va fi necurat.”
- Deuteronomul 21:18,19: „Dacă un om are un fiu neascultător și îndărătnic, care n-ascultă nici de glasul tatălui său, nici de glasul mamei lui, și nu-i ascultă nici chiar după ce l-au pedepsit, tatăl și mama să-l ia și să-l ducă la bătrânii cetății lui și la poarta locului în care locuiește.”

Întrebări pentru discuție

- Ce principii atemporale s-ar putea afla în spațele legilor specifice unei perioade, societăți și loc? (Vezi rubrica *Context și precizări*.)
- Cum se poate face diferența dintre legile specifice și principiile atemporale?
- Cum poate un om să fie ajutat să țină o lege de faptul că îl cunoaște pe cel care a dat respectiva lege?
- Ce rol joacă Dumnezeu în procesul luării unei decizii?

- Există vreo deosebire între legile lui Dumnezeu și principiile generale de organizare? Dacă da, care?
- Există vreo lege a lui Dumnezeu care ne obstrucționează libertatea și fericirea? Explicați.
- De ce credeți că Moise a fost atât de explicit în enumerarea binecuvântărilor și blestemelor care depind de păzirea Legii? Sunt și în prezent revărsate aceste binecuvântări peste cei care păzesc Legea? Dar blestemele, mai sunt valabile în caz de neascultare? Discutați răspunsurile.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Unul dintre subiectele adiacente acestui pasaj biblic e acela al relevanței pe care o au legile antice pentru creștinii actuali. Sunt încă valabile legile date israeliților? Comentariul de subsol în *Life Application Bible* oferă următorul răspuns:

„Legile lui Dumnezeu au menirea de a-i îndruma pe oameni spre un stil de viață sănătos, corect și dedicat Domnului. Scopul lor era acela de a evidenția păcatul (sau potențialul păcat) și a preciza o cale adecvată de a-l înlătura. Cele Zece Porunci, esența legilor lui Dumnezeu, sunt la fel de aplicabile astăzi cum au fost acum 3 000 de ani, deoarece promovează un stil de viață aprobat de Dumnezeu. Ele sunt oglindirea perfectă a persoanei lui Dumnezeu și a modului în care vrea ca oamenii să trăiască.

Dar pe lângă cele Zece Porunci, Dumnezeu a dat și alte legi. Sunt acestea la fel de importante? Dumnezeu nu a dat niciodată o lege care să nu aibă vreun scop. Totuși, multe dintre legile pe care le citim în Pentateuh s-au adresat în mod special oamenilor din acea vreme și cultură. Deși e posibil ca o lege specifică să nu ni se poată aplica nouă, în spatele ei există un adevăr și un principiu fundamental, atemporal.

De exemplu, creștinii nu aduc jertfe de animale ca formă de închinare. Totuși, principiile care stau la baza jertfelor – iertarea păcatelor și recunoștința față de Dumnezeu – sunt încă valabile. Jertfele prefigurau sacrificiul suprem făcut de Isus Hristos pentru noi. Noul Testament spune că, prin moartea și învierea lui Isus Hristos, legile Vechiului Testament și-au găsit împlinirea. Aceasta înseamnă că legile din Vechiul Testament ne ajută să ne recunoaștem păcatele și să ne corectăm comportamentul, iar Isus Hristos e Cel care ne îndepărtează păcatele. Isus este acum exemplul nostru suprem, deoarece doar El a respectat în mod desăvârșit Legea și El a personificat conținutul ei.” (p. 286)

În discursul de rămas-bun adresat poporului Israel, Moise reiterează importanța ascultării de legile lui Dumnezeu: „Un testament pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită de Legea venită după patru sute treizeci de ani... Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.” (Galateni 3:17,24)

Deci, ideea principală e următoarea: E important să păzim legile lui Dumnezeu. În esență, Moise le-a

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărorora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

spus copiilor lui Israel că destinul lor veșnic e în mâinile lor. Dumnezeu e legat la mâini de deciziile pe care noi înșine le luăm. Putem alege viața, acceptând împlinirea Legii de către Hristos și trăind prin puterea transformatoare a harului Său. Sau putem alege moartea, nerespectând legile lui Dumnezeu; ca urmare, nu suntem conduși la Hristos, „ca să fim socotiți neprihăniți prin credință” (Galateni 3:24).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Dumnezeu ne-a dat legi nu ca să ne distrugă viața, ci ca să ne ofere niște linii îndrumătoare în ceea ce

Secretele instructorului bine pregătit!

Una dintre caracteristicile mediului propice de învățare este garantarea senzației de siguranță. Când se discută un subiect controversat, așa cum este Legea, e important să apreciați toate opiniile exprimate. Toți cei prezenți trebuie să știe că e apreciat orice comentariu. Rețineți, însă, că a aprecia o opinie nu înseamnă a fi de acord cu ea. Apreciați chiar și ideile care vi se par revoltătoare. Făcând acest lucru, comunicați faptul că toată lumea are dreptul la o opinie. Când este exprimată o idee ce vi se pare complet deplasată, puteți face referire la un unghi de vedere alternativ, ce poate fi luat în considerare. Niciodată să nu condamnați sau să atacați pe cineva pentru un comentariu pe care l-a făcut.

privește modul de a trăi. Alegând calea dorită de Dumnezeu, noi alegem viața. Ca exercițiu, le puteți spune membrilor grupei să citească Deuteronomul 30:15-18 și apoi să scrie o scurtă povestire pentru copii, pornind de la aceste versete. Povestea ar trebui să transmită importanța faptului de a face alegeri înțelepte. După ce au terminat-o (și au reprezentat-o grafic, dacă aveți în grupă un adolescent talentat), propuneți-le să meargă într-o altă grupă mai mică de Școală de Sabat și să o povestească.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

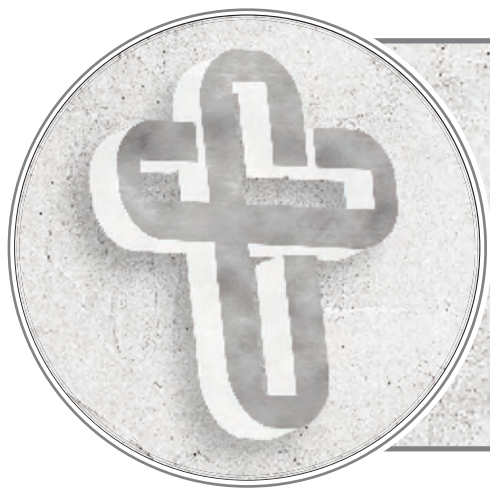
Pentru a încheia lecția într-un mod adecvat, folosiți o minge de volei pentru a ilustra că a păzi legile lui Dumnezeu nu înseamnă a te strădui să fii un om bun. Puterea voinței nu e suficientă când vine vorba de Lege. Explicați faptul că unii oameni privesc viața spirituală din perspectiva cuiva care a primit sarcina de a ține sub apă, în Oceanul Pacific, 100 de mingi de volei în același timp. Explicați: „Poți ține o minge sub apă cu picioarele și încă vreo câteva cu mâinile, dar, nu după mult timp, te simți obosit și înfrânt.”

În același fel, unii oameni își spun în mintea lor: Dacă o să reușesc să-mi ascund rateurile pe care le-am dat în încercarea de a păzi Legea și dacă o să țin sub apă păcate ca mândria și lăcomia, astfel încât nimeni să nu le vadă, poate că o să reușesc cel puțin să dau impresia că sunt un bun creștin. Această abordare a păzirii Legii este o rețetă sigură pentru eșec.

Deci, care e soluția? Să ieșim din apă și să urcăm în barcă alături de Isus. Secretul nu e acela de a ne strădui și mai mult să păzim fiecare lege, ci de a trăi în prezența Aceluia care a respectat Legea în mod desăvârșit în beneficiul nostru. Fiindcă păcatul și Isus nu pot coexista în aceeași inimă. Obiectivul vieții noastre spirituale e acela de a ne face să rămânem întotdeauna în prezența lui Dumnezeu, pentru ca voia Lui să fie împlinită prin noi.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 42 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

O ultimă privire plină de dor

Referința biblică: Deuteronomul 31 – 34

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 43

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Acest studiu se concentrează asupra ultimelor clipe din viața lui Moise. Îl găsim adresându-se copiilor lui Israel și dându-le instrucțiuni. Citim că le adresează cuvinte de binecuvântare și îi îndeamnă să rămână devotați Dumnezeului lor, care și El, la rândul Său, le e devotat lor. De asemenea, lui Moise i se descoperă evenimentele viitoare, când copiii lui Israel se vor îndepărta de Dumnezeu care i-a scos din Egipt. Astfel, Moise le repetă îndemnul de a rămâne credincioși. În final, vedem cum Dumnezeu își manifestă iubirea inepuizabilă față de Moise, înviindu-l din mormânt, pentru a fi cu El în ceruri.

Aceasta este o lecție foarte interesantă pentru adolescenți, deoarece Moise apare în ipostaza în care privește retrospectiv asupra propriei vieți, ieșind astfel în evidență trăsăturile lui umane. Îl vedem, de asemenea, în legătura lui strânsă cu Dumnezeu și îi putem surprinde dispoziția de a-și lăsa viața să meargă în direcția plănuită de Dumnezeu. Îl admirăm suportând resemnat consecințele faptelor sale, și anume interdicția de a intra în Țara Făgăduită, și intuim frustrarea supremă resimțită de Satana atunci când l-a pierdut de pe acest pământ pe marele prieten al lui Dumnezeu, care a fost înviat și ridicat la cer.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că Moise, deși a avut alunecări, a rămas de partea Dumnezeului său. (*Nivelul intelectual*)
- Vor fi încurajați să trăiască o viață asemenea celei a lui Moise. (*Nivelul emoțional*)

- Vor avea ocazia să facă schimbări pozitive în relația lor cu Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Succesul
- Mărturisirea/pocăința
- Moartea și învierea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, puneți următoarele întrebări:

- Știați că aceasta a fost prima ocazie în care Dumnezeu a înviat pe cineva din morți?
- Pe cine altcineva mai ridicase Dumnezeu la cer? (Enoh)
- Credeți că, dacă Moise ar fi făcut voia lui Dumnezeu în ceea ce privește scoaterea apei din stâncă, el ar fi intrat în Țara Făgăduită? Istoria ar fi fost cu totul alta? De ce da sau de ce nu?

Ilustrație

Sugestie de povestire:

A fost odată un tânăr care a fost invitat de cel mai bun prieten al lui la o aniversare. Responsabilitatea

lui era să aducă înghețată de fistic, iar tânărul a spus că va aduce. După o săptămână, prietenul lui i-a reamintit de înghețata de fistic, iar tânărul a promis din nou că va aduce. Dar, în drum spre aniversare, a fost puțin distrat, i s-a stricat mașina, a avut ceva probleme și cu prietena, traficul a fost aglomerat, s-a temut că o să întârzie și, una peste alta, a uitat ce fel de înghețată voia prietenul lui să aducă.

Vrând să oprească la un supermarket, s-a învârtit multă vreme după un loc de parcare. Când, în sfârșit, a găsit un loc de parcare și-a dat seama că e extrem de târziu, așa că a alergat la raionul cu înghețată. Nu-i venea să-și creadă ochilor: erau peste 100 de sortimente de înghețată. Pentru nimic în lume nu-și putea aduce aminte ce fel de înghețată îi spusese prietenul lui să aducă. Așa că s-a hotărât să nu riște și a luat înghețată de vanilie.

Ajungând acasă la prietenul lui, a bătut la ușă și a fost poftit înăuntru. A mers apoi și i-a înmănat înghețata de vanilie. Acesta s-a uitat mirat și a spus: „Mă bucur că ai venit și mă bucur că ai făcut o parte din ceea ce te-am rugat, dar cum se face că nu ai îndeplinit până la capăt rugămintea mea? De fistic trebuia să fie înghețata, nu de vanilie. De fapt, sunt alergic la vanilie!”

E inutil de adăugat faptul că tânărul s-a simțit oribil. Stresul cauzat de toate întâmplările nefericite ale acelei seri îl făcuse să nu-și poată duce până la capăt misiunea încredințată. Din fericire, prietenul sârbătorit a concluzionat că se putea și fără înghețată de fistic și astfel și-au putut salva prietenia și seara. La urma urmei, tuturor invitaților le plăcea înghețata de vanilie, așa că toți au spus că aniversarea a fost cu adevărat reușită.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Ce legătură există între ilustrația prezentată și subiectul studiului nostru? Moise nu a făcut ceea ce îi spusese Dumnezeu. A comis câteva greșeli. Totuși, împreună, Dumnezeu și Moise au reușit să facă în așa fel ca poporul Israel să ajungă în Țara Făgăduită. Parteneriatul lor este considerat o reușită atât de mare, încât Dumnezeu l-a luat pe Moise la cer, să locuiască împreună. Acest lucru spune ceva despre prietenia dintre Dumnezeu și Moise. Relația lor poate fi privită, pe bună dreptate, ca o relație de succes.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

- Care sunt personajele principale ale acestui pasaj biblic?
- De ce insistă Moise atât de mult asupra lucrurilor spuse poporului?
- Ce vrea să spună atunci când afirmă că vorbele lui nu sunt „fără însemnătate”?
- De ce e important să fie înțelese cuvintele lui Moise?
- A manifestat Dumnezeu har și îndurare, chiar dacă nu l-a lăsat pe Moise să intre în Țara Făgăduită?
- Cum credeți că s-a simțit Moise când Dumnezeu i-a dezvăluit viitorul lui Israel? Voi cum credeți că ați fi reacționat știind că acești oameni, cu care v-ați luptat din răspuțeri, vor renunța la tot ce i-ați învățat, pentru a putea venera alți zei?
- Ce părere aveți despre cântecul pe care l-a cântat Moise?
- Ce părere aveți despre binecuvântările pe care Moise le-a rostit asupra copiilor lui Israel?

Dacă aveți membri care se pricep la muzică sau dacă dvs. aveți ureche muzicală, puteți încerca să puneți pe melodie cântarea lui Moise sau binecuvântările rostite de el. Cereți ajutorul membrilor grupei. Acest pasaj biblic conține multă poezie. O altă variantă ar fi aceea de a-i ruga pe membrii grupei să creeze o piesă de teatru pornind de la acest pasaj. Acesta poate fi un exercițiu creativ prin care tinerii își vor da seama cât de lirice sunt unele texte evreiești.

Context și precizări

Folosii următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Succesul

Majoritatea oamenilor consideră că viața lui Moise a fost o viață reușită. Un singur eveniment i-a creat ceva probleme, dar în rest totul lasă impresia unei vieți după voia lui Dumnezeu – de când s-a aflat în coșul de nuiel pe Nil până când a urcat pe muntele Pisga.

Știm ce înseamnă succesul în viața unui profet, dar oare cum arată în viața noastră? Puneți următoarele întrebări:

a. Care sunt oamenii din viața voastră care considerați că au atins succesul? Cum încercați să-i imitați?

b. Care sunt lucrurile pe care ați vrea să le eliminați din viața voastră? Când veți simți că ați reușit să faceți ceea ce v-ați propus?

c. Care e, în viziunea voastră, cel mai important lucru în viață? Trăiți având în minte o imagine de ansamblu, asemenea lui Moise, sau luați fiecare zi așa cum vine?

2. Mărturisirea/pocăința

De ce Moise e considerat un om care a reușit în viață? Poate din același motiv din care și David e considerat la fel. Deși e evident că au făcut greșeli și alegeri nepotrivite, amândoi au vrut să fie sinceri cu Dumnezeu și să-și mărturisească păcatele, încetând să le mai comită. Noi cum procedăm cu păcatele și greșelile noastre?

Noi, oamenii, avem tendința să ne complacem în vinovăția pe care o simțim din cauza greșelilor noastre. Totuși, experiența acestor oameni demonstrează destul de clar că ne putem îndepărta de păcate și putem atinge succesul în viața spirituală, care va determina succesul în celelalte domenii ale vieții.

3. Moartea/învierea

Acest episod biblic este un bun exemplu de ceea ce înseamnă a fi prieten cu Dumnezeu. Moise și-a dezvoltat relația cu Dumnezeu până în punctul în care Dumnezeu nu a vrut să stea fără prietenul Său. Ca urmare, l-a înviat pe Moise și l-a ridicat la cer pentru a fi împreună. Ce mărturie minunată cu privire la prietenie și la iubirea lui Dumnezeu pentru noi! Credeți că lui Dumnezeu i-ar fi la fel de dor de voi?

Secretele instructorului bine pregătit!

Tinerii se dezvoltă atunci când le sunt prezentate modele cu care se pot identifica. Ce trăsături omenești sunt vizibile în caracterul personajelor considerate universale? Care sunt însușirile în legătură cu care tinerii să poată spune: „A, și eu sunt exact la fel”? Trebuie să prezentăm personajele biblice din perspectiva statutului lor de oameni ca noi, adică al asemănărilor dintre noi și ele. Decât să oferiți exemple impecabile de oameni credincioși, mai bine studiați-le viața pentru ca adolescenții să vadă că acești oameni credincioși au avut și perioade mai dificile. Niciodată să nu vă temeți să-i prezentați exact așa cum au fost. Dumnezeu nu i-a dat la o parte din această cauză, iar tinerii vor înțelege că Dumnezeu îi poate folosi chiar și pe cei mai rebeli dintre ei.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare, folosind cuvintele proprii.

Rugați-i pe cei prezenți să întocmească o listă cu obiective care, odată atinse, îi vor transforma în

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

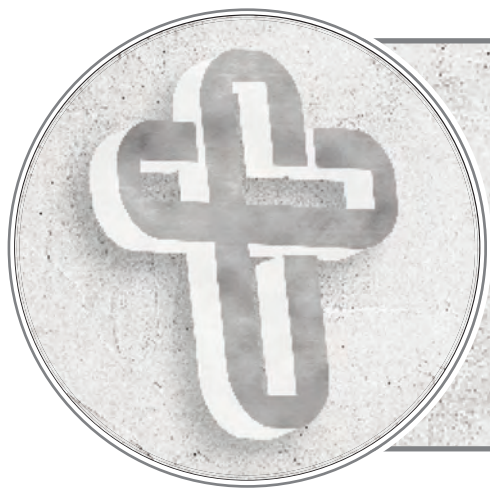
Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂNĂRILE INSTRUCTORULUI

Sugestie de încheiere:

[illegible]

CONEXIUNISALVATOARE

Promisiunile trebuie respectate

Referința biblică: Iosua 1 – 5:12

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 44

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

În această săptămână se va aborda subiectul făgăduințelor și al constanței lui Dumnezeu în viața popoului Său. Avem în față o națiune care s-ar fi putut destrăma odată cu dispariția lui Moise, însă nu a fost deloc așa, ci israeliții l-au încurajat pe Iosua să fie îndrăzneț și au luat decizia de a-l urma în calitate de nou conducător. De asemenea, îl vedem pe Dumnezeu transferând în dreptul succesorului lui Moise toate făgăduințele făcute până atunci. Cuvântul Său reprezintă garanția că nu va uita o promisiune pe care a făcut-o.

Prezentând acest studiu în fața adolescenților, reamintiți-le că am făcut cu toții promisiuni pe care nu le-am respectat. Uneori, avem motive întemeiate, dar chiar și așa, promisiunile acelea tot promisiuni nerespectate rămân. Deseori, acesta e un punct sensibil pentru tineri în căutarea lor după o figură prominentă și stabilă în viață. Reamintiți-le că fiecare dintre noi greșește, însă există Cineva care a făcut promisiuni ce se vor împlini fără nicio excepție. Arătați-le texte care confirmă acest lucru și povestiți-le situații haioase din experiența dumneavoastră, care vor adevăra o dată în plus că, spre deosebire de noi, Dumnezeu Se ține întotdeauna de cuvânt.

E cunoscut faptul că fidelitatea e importantă pentru tineri. Kenda Creasy Dean, considerată „teolog al culturii tinere”, precizează în cartea *Practicing Passion* următoarele trei aspecte importante ale vieții spirituale: a fi prezent, a fi cunoscut, a fi impresionat. „A fi prezent” e o latură extrem de importantă pentru tineri. Acest episod biblic ne arată că Dumnezeu e prezent lângă noi nu numai prin cuvinte, ci și prin

fapte. De asemenea, dovedește transcendența harului Său până la noi prin gestul Său de a transfera împlinirea făgăduințelor de la o generație la alta.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că promisiunile făcute de Dumnezeu sunt respectate întotdeauna. (*Nivelul intelectual*)
- Vor fi siguri că Dumnezeu Se va ține de cuvânt în lucrurile pe care li le-a promis. (*Nivelul emoțional*)
- Vor lua în serios promisiunile pe care ei înșiși le fac și vor face totul pentru a se ține de cuvânt. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Noul Pământ
- Durerea sufletească
- Metode de conducere

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor date.

Reformulați următoarele: Ați întocmit o listă de persoane care v-au promis anumite lucruri și ați precizat în dreptul fiecăreia dacă s-a ținut sau nu de cuvânt. Vă provoacă resentimente această listă?

Undeva la vedere, întocmiți o altă listă cu următoarele categorii de persoane și cereți-le membrilor grupei să le pună în ordine, în funcție de măsura în care se țin de cuvânt (1 – cel mai mult; 12 – cel mai puțin):

Mamă
Tată
Soră
Frate
Bunici
Profesori
Pastor
Prieten
Iubit/iubită
Autoritățile civile
Firmele de publicitate
Dumnezeu

Discutați răspunsurile lor. Puteți face următorul lucru: adunați toate indicativele date de toți cei prezenți fiecărei categorii în parte și apoi împărțiți numărul rezultat la numărul de membri ai grupei, făcând astfel media și având un clasament general. Odată făcut acest lucru, s-ar putea să se genereze alte discuții interesante.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Părinții mei îmi făceau foarte multe promisiuni. Și de cele mai multe ori le respectau. Totuși a fost o situație în care i-am auzit că i-au promis ceva surorii mele, care era cu câțiva ani mai mare decât mine. I-au spus că, dacă va strânge un sfert din prețul unei biciclete, ei vor pune restul de trei sferturi și îi vor cumpăra bicicleta. Mi se părea un plan foarte bun. Și eu aveam nevoie de o bicicletă nouă și știam exact pe care o voiam. Era în vitrina unui magazin local și se chema „Bandito”. Era toată albă – cadru alb, ghidon alb și chiar cauciucuri albe. Pentru bani am făcut tot ceea ce am știut – am tuns iarba, am curățat piscine și chiar am cules fructe. Voiam din tot sufletul acea bicicletă.

Între timp, sora mea fusese babysitter de câteva ori și își strânsese bani suficienți pentru a-și lua în primire strălucitoarea ei bicicletă cu 10 viteze. Abia așteptam să o primesc și eu pe a mea.

Câteva săptămâni mai târziu, am reușit să strâng un sfert din suma pentru bicicleta mea Bandito.

M-am dus la părinți, le-am pus banii pe masă și am spus: „Hai să mergem”. Ei s-au uitat la mine într-un mod neobișnuit și m-au întrebat ce vreau să spun. Eu le-am reamintit atunci de înțelegerea pe care o avuseseră cu sora mea și cum presupusesem că era valabilă și în dreptul meu. Ei au zâmbit. Apoi au început să râdă de-a dreptul, ceea ce nu era de bine.

Tata mi-a explicat că făcuseră înțelegerea cu ea pornind de la notele pe care le avea la școală, iar notele mele nu erau nici pe departe ca ale ei. Așadar, eu trebuia să vin cu cel puțin jumătate din suma pentru bicicletă, care, apropo, costa de două ori mai mult decât a ei. E inutil să adaug faptul că eram dezamăgit. Și a trebuit să lucrez luni întregi pentru a strânge suficienți bani. Dar am învățat ceva: o promisiune făcută cuiva nu e neapărat valabilă și în dreptul meu.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Situația din ilustrația anterioară e des întâlnită pe parcursul vieții. Totuși, în pasajul biblic din această săptămână, mai ales în primul capitol din Iosua, vom vedea că Iosua nu a pățit același lucru cu personajul povestirii noastre. Dumnezeu hotărâse să respecte promisiunile făcute lui Moise și poporului Israel. Doar pentru că se schimbaseră conducătorul nu însemna că Dumnezeu a uitat ce le promisese israeliților. În plus, Dumnezeu era onorat de modul în care copiii Săi reușiseră să se strecoare în Ierihon, ca spioni.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula.

Acest studiu tratează problema promisiunilor. Noi avem tendința să privim acest pasaj biblic din perspectiva poporului ales de Dumnezeu. Dar ce-ar fi să-l analizăm din punctul de vedere al oamenilor care locuiau în Țara Făgăduită?

1. Cum v-ați simți dacă o națiune străină v-ar ataca și ocupa țara?

2. Cum v-ați simți dacă respectivul popor ar susține că dumnezeul lui i-a dat dreptul de a ocupa țara voastră?

3. Ce-ar fi dacă voi ați fi aflat deja de lucrurile extraordinare care s-au întâmplat ani de-a rândul cu acești cuceritori și ați ști că localitatea voastră e următoarea pe lista lor?

4. Care e cea mai potrivită reacție în fața acestor oameni „aleși”? Ați încerca să le țineți piept, i-ați

aștepta cu brațele deschise sau v-ați retrage în apărare?

Imaginați-vă împreună cu grupa diferite scenarii posibile la intrarea israeliților în Țara Făgăduită, din perspectiva băștinașilor care încearcă să găsească o soluție în ceea ce-i privește pe israeliții cuceritori și pe Dumnezeu lor.

Puneți următoarele întrebări:

1. L-ați pune vreodată pe Dumnezeu la îndoială, dacă v-ar conduce printr-un stâlp de nor sau de foc? Dacă ar fi prezent în viața voastră într-un mod vizibil, zi de zi, nu ar fi mai simplu de acceptat că există un Dumnezeu?

2. Cum ar fi viața voastră dacă ar fi reală situația imaginată mai sus? Dacă ați ști, fără niciun dubiu, că împliniți exact voia lui Dumnezeu, în ce măsură s-ar schimba viața voastră? Ați fi mai îndrăzneți în orice ați face?

Explicați faptul că, deși noi nu avem o modalitate vizuală de a intra în contact cu Dumnezeu, putem privi în urmă pentru a vedea intervențiile lui Dumnezeu pentru noi. Dați-le exemple și rugați-i să povestească diferitele intervenții ale lui Dumnezeu în viața lor.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Reformulați.

În acest episod biblic și în cel care precedă traversarea Iordanului, există multe fapte impresionante. În primul rând, se dezbate numărul de israeliți care au ieșit din Egipt și numărul celor care au intrat în Țara

Făgăduită. Unii susțin că erau câteva milioane, în timp ce alții consideră că erau doar câteva mii. Deși nu schimbă conținutul pasajului, acesta e totuși un aspect important. Cu cât mai puternic trebuie să fi fost Dumnezeu la eliberarea câtorva milioane, în comparație cu situația în care ar fi fost doar câteva mii? Sau ar fi fost mai greu pentru El dacă ar fi fost câteva milioane de oameni? Cum pot călători împreună oamenii într-un număr atât de mare?

Dacă vreodată veți ajunge în Israel și veți avea ocazia de a vedea ruinele cetății antice Ierihon, veți rămâne uimiți. Primul lucru care v-ar ului ar fi faptul că această cetate se află în mijlocul deșertului. Împrejurul ei există însă palmieri și alți pomi fructiferi. E ca o adevărată oază. Nu e de mirare că acolo locuiau oameni. Ceea ce s-ar putea să vă surprindă e și faptul că această cetate nu e nici pe departe atât de mare cum poate v-ați imaginat-o. E foarte mică, după standardele moderne. Totuși, acest lucru nu diminuează cu nimic minunile făcute de Dumnezeu. În Antichitate, era considerat un loc invincibil și un obstacol imens în calea israeliților.

Există și alte câteva teme majore tratate în acest pasaj biblic.

1. A fi îndrăzneț și curajos. După ce și-a asumat rolul de conducător al poporului Israel, Iosua a fost încurajat: „Întărește-te numai și îmbărbătează-te!” (1:18). Poate că aceasta e o lecție bună pentru cei dintre noi care încercăm să facem voia lui Dumnezeu.

2. Promisiunile trebuie respectate. Dumnezeu nu promite ceva ce nu poate face. Indiferent de tipul de făgăduință (vezi Iosua 1:3), Dumnezeu împlinește ceea ce a hotărât pentru poporul Său.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Promisiunile făcute și respectate îi aduc onoare lui Dumnezeu. Prin înțelegerea făcută cu Rahav (cap. 2), iscoadele L-au onorat pe Dumnezeu prin faptul că i-au salvat acesteia familia. Și noi, în același fel, Îl onorăm pe Dumnezeu dacă suntem oameni de cuvânt și ducem până la capăt ce am promis.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o recapitulare.

Discutați cu membrii grupei despre promisiunile pe care I le facem lui Dumnezeu. Reamintiți-le faptul

că și acestea sunt importante în dezvoltarea relației noastre cu El. Rugați-i să scrie pe o bucată de hârtie o promisiune pe care i-o fac lui Dumnezeu, după care să și-o pună fiecare în Biblia lui, ca un semn care să le aducă aminte că promisiunile noastre contează în fața lui Dumnezeu.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Ideea de prezență continuă e importantă pentru experiența cu Dumnezeu a copiilor și a tinerilor. Acest episod biblic îi face să înțeleagă faptul că Dumnezeu nu numai că îi iubește, dar și e dispus să se implice într-o relație continuă cu ei, indiferent de faptele lor. Când noi dăm dovadă de lipsă de devotament, Dumnezeu rămâne devotat. Așa cum putem vedea în Iosua, capitolul 2, noi suntem ambasadori ai făgăduințelor lui Dumnezeu atunci când respectăm promisiunile făcute în Numele Său. E important să demonstrăm față de alții devotamentul pe care Dumnezeu îl demonstrează față de noi.

În această lecție, vedem cum un popor e dispus să-și urmeze conducătorul care se bazează pe cuvântul lui Dumnezeu, un conducător care preia moștenirea lăsată de predecesorul lui și vrea să-i calce pe urme. Acesta este un exemplu important pentru noi, conducătorii care ne bazăm pe cuvântul lui Dumnezeu și îi conducem pe cei care vor să ne urmeze. Moștenirea lăsată de noi va fi formată din tineri care Îl urmează cu pasiune pe Isus Hristos și care continuă să ducă mai departe ștafeta dată de noi, demonstrând înaintea altora fidelitatea pe care ne-o oferă Isus ca model.

Secretele instructorului bine pregătit!

Lecțiile vor fi mai eficient asimilate dacă membrii grupei au ocazia să asculte mai multe păreri. Ar fi foarte bine dacă, în pregătirea acestei lecții, i-ați implica și pe membrii grupei care au calități de conducător și pot prelua oricând sarcina predării materialelor de la Școala de Sabat. Se vor simți luați în serios și probabil că vor reuși să prezinte lecția mai bine decât ați fi putut dumneavoastră vreodată. Adolescenților le place să-și audă prietenii și colegii împărtășindu-și experiențele și adeseori învață unii de la alții mai bine decât de la adulți.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 44 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Dincolo de ziduri

Referința biblică: Iosua 2; 5:13-15; 6; 7

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 45

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Era apusul a încă unei zile pentru Rahav, fostă prostituată canaanită, în prezent membră a marii națiuni iudaice. Dar ce plan avea Dumnezeu pentru ea, ca străină într-o țară cucerită de străini? Nu știm cât a stat în tabăra israelită înainte de a se căsători cu Salmon și a-și întemeia o familie. Dar ceea ce știm e faptul că Dumnezeu avea pregătit ceva special pentru această femeie deosebită. „Salmon a fost tatăl lui Boaz, născut de către Rahav; Boaz a fost tatăl lui Obed, născut de către Rut; iar Obed a fost tatăl lui Ișai. Ișai a fost tatăl regelui David” (vezi Matei 1:5,6).

Această femeie, care a dat dovadă de mai multă credință decât toată națiunea iudaică și care a crezut într-un Dumnezeu care nu era al poporului ei, a fost răsplătită într-un mod extraordinar. Deși nu a trăit ziua în care David a fost încoronat ca rege, Rahav a fost onorată de-a lungul istoriei, numărându-se printre strămoșii regelui David și ai lui Mesia.

Dincolo de zidurile orașului înrăit, trăia o femeie credincioasă, care avea credință în puterea lui Dumnezeu. Și acest lucru i-a salvat viața. Aceeași credință ne salvează și pe noi. Poate că noi, adventiștii, ar trebui să căutăm în locuri neobișnuite oameni care sunt gata să asculte adevărul. Oameni ca Rahav.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla despre puterea credinței și cum acționează ea în viața oamenilor, așa cum reiese din experiența lui Rahav. (*Nivelul intelectual*)

- Vor simți că e nevoie de ceva mai mult decât de a crede că există Dumnezeu; după ce ne-am pus viața în mâna Sa, trebuie să și acționăm, având credința că El poate face imposibilul. (*Nivelul emoțional*)
- Vor avea ocazia de a-și pune încrederea totală în Dumnezeu, apoi de a-L vedea acționând. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Har
- Convertire
- Fidelitate/trădare

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Acum mulți ani în urmă trăia un francez care avea un talent deosebit. Era acrobat. El nu numai că reușea să meargă pe sârmă, dar făcea și scamatorii. Legat la ochi, putea să împingă o roabă pe sârmă și nici măcar

nu se dezechilibra. Un impresar american a auzit de acest bărbat, a fost impresionat și i-a scris o scrisoare prin care îi spunea că, dacă va veni în America, va primi o mare sumă de bani dacă va merge pe sârmă deasupra Cascadei Niagara. Francezul nu mai fusese niciodată în America, nu văzuse niciodată cascada, dar a acceptat cu bucurie provocarea.

Impresarul nu credea, în realitate, că francezul va reuși, dar a făcut toate pregătirile necesare și a venit și ziua mult așteptată. S-au adunat mulțimi de oameni și tobele au început să bată în timp ce acrobatul, legat strâns la ochi, a început să traverseze sârma întinsă peste Cascada Niagara, de pe malul american până pe cel canadian.

A reușit fără probleme, apoi l-a întrebat pe impresar dacă a crezut, cu adevărat, că el va reuși. Americanul a spus că a crezut, bineînțeles, doar îl văzuse de atâtea ori făcând acest lucru. Dar francezul nu a fost mulțumit. L-a întrebat pe american dacă într-adevăr a crezut. Din nou, acesta a spus că da. „Bine – i-a spus francezul – atunci urcă în roabă”.

De câte ori nu spunem și noi că avem încredere în Dumnezeu, ezitând însă să urcăm în roabă? Cu toate acestea, El face încă lucruri mari în viața acelor care într-adevăr își pun încrederea în El.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Când Dumnezeu alege să onoreze un om, atunci îl onorează, nu glumă. Deși, cu ochi critici, Rahav pare o femeie cu un caracter îndoielnic, Dumnezeu a cunoscut caracterul și puterea credinței ei. Gândiți-vă la schimbările pe care le-a produs și încă le mai produce credința în viața oamenilor. Ce presupune deținerea unei asemenea credințe? Ce înseamnă cuvântul „credință”? Ce impact are asupra vieții noastre? Ce impact are asupra celor din jur?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

- De ce credeți că spionii israeliți au ajuns în casa lui Rahav?
- Doar credința a fost cea care a salvat-o pe Rahav? Sau a mai fost și altceva?
- Mai există vreun caz în Biblie de femeie canaanită care să fie acceptată în națiunea israelită? Și în situația ei a fost vorba tot de credință? Cum a onorat-o Dumnezeu și pe ea?

- Ați întâlnit pe cineva care și-a riscat reputația și viața pentru credință?
- Ce concluzii putem trage despre caracterul lui Rahav? Dar al lui Dumnezeu?

Există o mulțime de lucruri în acest pasaj care sunt neobișnuite; ar trebui să le fie ușor adolescenților să le identifice. Pe măsură ce sunt numite, discutați implicațiile și semnificațiile mai largi ale situațiilor. Folosiți această ocazie pentru a îndrepta discuția în alte două direcții:

1. Isoadele au mers direct la casa lui Rahav, nu au stat să caute un loc respectabil în care să înnopteze. Probabil că acești spioni știau că, dacă ar fi stat în casa altui bărbat, ar fi dat naștere la suspiciuni și poate unor situații periculoase, în timp ce faptul că doi bărbați să intre în casa unei prostituate nu era ceva neobișnuit. Era mai sigur să stea la ea decât în oricare alt loc.

2. Se ridică în mod special o întrebare: E acceptabil să minți în situații în care este pusă în pericol viața cuiva? Rahav a mințit pentru a salva viața acelor bărbați, dar în Biblie minciuna de orice fel este considerată un păcat. Există și situații în care se pot face compromisuri? Sau e o chestiune de „da sau nu”? (Nu discutați în amănunt acest subiect, deoarece poate naște mari controverse; totuși aduceți în atenția grupei această problemă.)

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Reformulați.

1. În Iosua 2:15 se spune că locuința lui Rahav era situată în zidul cetății. Este important de reținut acest amănunt pentru cursul evenimentelor. Când zidurile cad la sfârșitul celor șapte zile, a cui casă ar fi trebuit să se dărâme împreună cu celelalte? A lui Rahav. Dar se pare că nu s-a întâmplat așa. Dumnezeu a avut grijă de Rahav și de familia ei și după aceea au trăit și au făcut parte din poporul Israel.

E destul de ciudat faptul că, în urma săpăturilor arheologice făcute, s-a descoperit că zidurile Ierihonului s-au prăbușit în exterior, nu în interior. Când un zid e bombardat cu unde sonore emise de coarne de berbec, normal ar fi să se prăbușească în interior, dar aceste ziduri s-au prăbușit în exterior – un fenomen imposibil fără o mână divină care să îl poată produce.

2. Deși prostituția era în mod cert condamnată de israeliți și deși femeile care se culcau cu un alt bărbat în afară de soțul lor erau condamnate la moarte, prostituatele plătite nu erau pedepsite. Dar căsătoria cu o prostituată era privită cu totul altfel. Există două

situații în Biblie care confirmă această realitate: prima este cea a soției lui Osea, o prostituată, iar a doua este cea a lui Rahav, care s-a căsătorit cu Salmon. Citiți istoria lui Osea și a soției lui, din capitolul 1 al cărții cu același nume, și discutați de ce era tabu căsătoria cu o prostituată.

3. Deși pasajul de la secțiunea *Caz în studiu* descrie întâlnirea dintre Rahav și cei doi spioni, referințele biblice și comentariul din *Patriarhi și profeți* sunt despre prăbușirea completă a Ierihonului, inclusiv despre păcatul lui Acan (Iosua 7). Următorul pasaj din *Bible Background Commentary* oferă câteva informații interesante referitoare la distrugerea totală poruncită de Dumnezeu pentru Ierihon.

„Au pus mâna pe cetate și au nimicit-o cu desăvârșire, trecând prin ascuțișul sabiei tot ce era în cetate, bărbați și femei, copii și bătrâni, până la boi, oi și măgari” (Iosua 6:21,22, subl. n.). Expresia „cu desăvârșire” este folosită în ediția Cornilescu a Bibliei pentru a exprima ideea de distrugere totală poruncită de Dumnezeu. „După cum existau anumite categorii de jertfe care îi aparțineau în întregime Domnului, în timp ce de altele beneficiau și preotul și cel care le aducea, tot la fel era o anumită parte din prada de război ce era pusă deoparte ca aparținând în totalitate Domnului. În același mod în care jertfa de tot se consuma în întregime pe altar, porunca lui Dumnezeu însemna distrugere totală. Din moment ce războiul era condus de Yahweh și reprezenta judecata Lui asupra canaanitilor, israeliții erau, de fapt, într-o misiune divină condusă de Yahweh. Deoarece lupta era a Lui, nu a lor, și El ieșea învingător, prada de război îi aparținea Lui. Deși motivul războinicului de

sorginte divină apare deseori în Orientul Apropiat, ideea de *herem* – «închinat Domnului» – apare de puține ori, singura atestare a acestui termen fiind pe o inscripție moabită, în timp ce ideea distrugerii totale se regăsește și în texte hitite. În unele situri arheologice, de exemplu Gezer, s-a descoperit că pe unele obiectele existau urme de arsură, datată din ultima parte a Epocii Bronzului. În condiții de asediu, igiena era precară și deseori izbucneau epidemii. Obiceiul incinerării obiectelor după înfrângerea unei cetăți avea, așadar, o explicație și de ordin sanitar. Cea mai bună analogie însă, ca să putem înțelege mai bine conceptul de *herem*, este tehnica iradierii. Explozia nucleară distruge multe lucruri și iradiază cu mult mai multe. Aversiunea și precauția cu care am acționa în ceea ce privește obiectele iradiate era reacția așteptată și din partea israeliților față de lucrurile interzise ce făceau parte din prada de război. Ca și în cazul iradierii, dacă un obiect era declarat necurat, acesta era iremediabil compromis. În această situație s-a aflat Acan atunci când ‘s-a expus’ luând din obiectele interzise.” – *Bible Background Commentary* © 2000 by John H. Walton, Victor H. Matthews and Mark W. Chavalas. Database © 2006 WORDsearch Corp.

III. ÎNCHEIERE

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare.

Există situații când nu poți „judeca o carte după copertă” sau nu poți spune ce fel de om e cineva, judecând după reputație, ocupație sau aparențe.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Ilustrații și întrebări

Există multe activități și ilustrații care pot fixa bine în mintea participanților punctele esențiale ale lecției. Secretul asimilării ideilor pe care le considerați importante constă în întrebările pe care le adresați grupei.

În studiul de față, „încrederea” poate fi experimentată prin intermediul următoarei activități simple și scurte. Rugați doi membri ai grupei să se ridice în picioare și să se așeze unul în spatele celuilalt, cu fața în aceeași direcție. Rugați-l pe cel din față să închidă ochii și să se lase încet pe spate, fără să-și îndoaie genunchii, având încredere că partenerul din spate îl va prinde. (Notă: E mai ușor de prins cineva care are încredere și se lasă drept pe spate, decât cineva care are îndoieli și se codește.) După ce au făcut exercițiul acesta câteva perechi, analizați activitatea punând următoarele tipuri de întrebări:

De meditație: Întrebări care îi ajută să mediteze la experiența pe care au avut-o. (Cum v-ați simțit când...?)

De interpretare: Întrebări care îi ajută să interpreteze experiența. (De ce a fost mai greu atunci când...?)

De aplicație: Întrebări care îi ajută să aplice ce au învățat la situațiile concrete din viața lor. (Care ar fi căile prin care am putea să...?)

Rugați-i pe participanți să întocmească o listă cu oamenii pe care vor să-i cunoască în această săptămână: poate pe omul fără adăpost din colțul străzii sau pe un coleg de la școală care e întotdeauna supărat.

Recapitulare

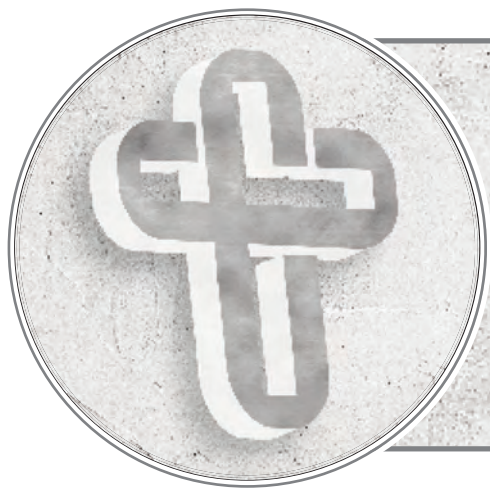
Sugestie de încheiere:

Istoria lui Rahav este uimitoare și emoționantă. Le oferă speranță acelor care au făcut greșeli imense și le demonstrează altora că un om poate însemna ceva mai mult decât ceea ce se vede cu ochiul liber. Când Și-a întins mâna spre Rahav, Dumnezeu i-a avut în vedere și pe mulți oameni contemporani cu noi care se află în situația ei, sau chiar mai rău. Dumnezeu S-a adresat, în același timp, și acelor care se consideră superiori altora. El a sperat că prin aceasta ne va face să înțelegem faptul că El iubește pe toată lumea și că, indiferent de ceea ce fac sau sunt, toți oamenii sunt copiii Săi.

Istoria lui Rahav ne provoacă să avem credință: „Dacă o prostituată a avut o asemenea credință, eu de ce n-aș putea?” Credința ei a salvat multe vieți; poate și credința voastră vă va pune în situația de a salva viața altora. Având credință în Dumnezeu, puteți realiza lucruri imposibile și vă puteți apropia de oameni imposibili.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 45 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Ordinea priorităților

Referința biblică: Iosua 8

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 46

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Ce facem când succesul reprezintă un test atât al caracterului nostru, cât și al reacției față de propriile eșecuri? Într-adevăr, succesul poate deveni un lucru negativ atunci când generează o falsă senzație de siguranță. Aceasta era și dilema cu care se confruntau israeliții întruniți în valea din fața celor doi munți: Garizim și Ebal.

Fuseseră convocați acolo de către Iosua, imediat după cucerirea (de către Dumnezeu) a cetății Ai. Hai să fim sinceri, nu mulți dintre noi ar fi gata să participe la un serviciu de închinare după ce am învins în luptă un dușman care a scos untul din noi. Probabil că am scotoci după bogățiile celor cucerțiți, am dansa peste cadavrele lor și am organiza o mare sărbătoare. Dar Iosua nu așa a ales să petreacă primele momente de după triumf. Nu. Manifestările de bucurie puteau să mai aștepte.

În schimb, Iosua 8:30-35 zugrăvește o scenă impresionantă la care ia parte o națiune întreagă – bărbați, femei, copii, străini – adunată între doi munți, pentru a-l aduce onoare lui Dumnezeu și a primi noi ordine înainte de luarea în stăpânire a Țării Făgăduite. Iosua nu a uitat niciodată cuvintele pe care i le-a adresat Moise înainte de a muri (Deut. 27:1-7). Iosua urma să le reamintească israeliților binecuvântările care vor veni peste ei dacă vor asculta de Dumnezeu și blestemele care îi vor bântui dacă nu vor asculta. Iosua nu l-a dezamăgit pe Moise. El a citit toate cuvintele Legii în fața poporului, fără să sară peste vreunul.

Așa cum notează și Ellen White, Dumnezeu a plănuit ca poporul Său să primească îndrumări explicite

cu privire la așteptările Sale, astfel încât să poată evita capcanele lui Satana în noua țară. Acest pasaj biblic scoate foarte clar în relief iubirea lui Dumnezeu față de copiii Săi. El dorește să îi ferească nu numai de pericole concrete, ci și de ruina spirituală. Dumnezeu ne dă întotdeauna înțelepciunea și puterea de a ieși învingători. Depinde de noi, așa cum a depins și de israeliți, dacă vom asculta și ne vom supune.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că Dumnezeu împlinește tot ceea ce le promite copiilor Săi. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți bucuria de a răspunde la iubirea lui Dumnezeu, prin fidelitate față de legământul făcut cu El. (*Nivelul emoțional*)
- Vor fi încurajați să facă alegeri corecte, pentru a-L sluji pe Dumnezeu în orice aspect al vieții lor. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Războaiele
- Păcat/rău/Diavol
- Închinarea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Booker T. Washington, în cartea sa *Up From Slavery*, descrie întâlnirea cu un fost sclav: „Am aflat că acest bărbat făcuse o înțelegere, cu doi sau trei ani înainte de Proclamația de Emancipare, prin care stăpânul lui îi permitea să se răscumpere prin plata unei sume de bani în fiecare an. În perioada în care plătea pentru propria persoană, sclavului i se permitea să lucreze unde și cu cine voia.

Aflând că în Ohio se putea câștiga mai bine, el a mers acolo. Când s-a dat decretul de eliberare, acest bărbat îi mai datora stăpânului aproximativ 300 de dolari. În ciuda faptului că Proclamația de Emancipare anula orice obligație pe care o avea față de stăpânul lui, acest negru a parcurs pe jos aproape tot drumul până unde locuia bătrânul lui stăpân în Virginia și i-a pus în mână și ultimul dolar datorat, plus dobânda.

După ce mi-a povestit toate acestea, el a adăugat că știa că nu mai era obligat să-și plătească datoria, dar își dăduse cuvântul față de stăpânul lui, iar el nu-și călcase niciodată cuvântul dat. Simțea că nu va putea să se bucure pe deplin de libertate până când nu va împlini ceea ce a promis.”

Dacă un om și-a respectat o promisiune făcută în condițiile aspre ale sclaviei, cu atât mai mult nu ar trebui ca noi să ne respectăm promisiunile făcute lui Dumnezeu?

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Deseori ne urăm unii altora să avem parte numai de binecuvântări. Când cineva e bolnav, îi urăm însănătoșire grabnică. Atunci când cineva e deprimat sau când a realizat ceva, îi facem aceleași urări de bine. Nimeni nu le urează celor din jur lucruri rele și nici nu rostește blesteme. Unii încearcă, dar de obicei ajung victimele furiei populare și la scurt timp sunt marginalizați.

În Iosua 8, Dumnezeu mizează pe tendința umană de a dori binecuvântări și a urî blestemele. El e foarte precis în așteptările pe care le are de la cei care susțin că Îi poartă numele, care se bucură de binecuvântările Sale și care se desfată în dragostea Sa. Însă e la fel de precis și în blestemele ce vor cădea peste noi dacă nu vom asculta. Destul de des, blestemele rostite asupra celor neascultători nu sunt altceva decât consecințele propriilor alegeri. Dumnezeu vrea ca noi să trăim fără să avem regrete.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

- Ce măsuri precise a luat Dumnezeu pentru a-i ajuta pe israeliți să învingă în lupta cu cei din cetatea Ai? Întrebați grupa dacă e corect din partea lui Dumnezeu să ajute o tabără și să o dezavantajeze pe cealaltă.
- De ce i-a încurajat Dumnezeu pe israeliți să distrugă cetatea Ai, cu excepția vitelor și a prăzii de război (Iosua 8:1,2,8)? (Vezi citatul de la rubrica *Context și precizări* din studiul trecut.)
- Fără nicio îndoială că printre cei uciși din Ai s-au numărat și femei și copii. Ce le putem spune acelor care exemplifică prin acest episod ideea că Dumnezeu creștin nu este un Dumnezeu al iubirii? În Iosua 8:18, Domnul îi spune lui Iosua: „Întinde spre Ai sulita pe care o ai în mână, căci am s-o dau în mâna ta!” De ce i-a spus Dumnezeu lui Iosua să facă acest gest? Ce lecție încerca Dumnezeu să-i transmită lui Iosua? Ce trebuiau să înțeleagă israeliții privitor la Iosua, în calitate de conducător? În ceea ce privește acest episod biblic, trebuie să nu uităm că umbra lui Moise încă plana deasupra națiunii lui Israel.
- Iosua e preocupat să respecte toate îndrumările lui Moise în ceea ce privește ceremonia de reînnoire a legământului. De ce are atât de mare grijă cu fiecare detaliu? În ce fel acest lucru dovedea respectul lui Iosua față de Dumnezeu și predecesorul său, Moise? Ce învățăm noi cu privire la modul în care ar trebui să-i respectăm pe cei care l-au slujit cu devotament lui Dumnezeu în trecut?
- Cum credeți că s-au simțit israeliții în timp ce stăteau și-l ascultau pe Iosua? Oare tinerii și copiii care făceau parte din popor au apreciat această ceremonie? În definitiv, aceasta nu a avut nimic ce ar fi putut să-i atragă pe tinerii de azi. Tinerii de azi ar fi apreciat o asemenea ceremonie? Explicați.

Citiți Deuteronomul 27 și 28 pentru a avea o vi-
ziune de ansamblu asupra a ceea ce a citit Iosua în
auzul poporului. Selectați din timp pasaje care să fie
citite pe roluri sau pe rând de către membrii grupei.

Context și precizări

Folosii următoarele informații pentru a analiza
într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în
propriile cuvinte.

Febra puterii – Când au intrat, în sfârșit, în Țara Făgăduită, israeliții reprezentau o superputere în formare. Toată lumea se temea de ei, iar această senzație de invincibilitate li s-a urcat la cap. Iosua 7:1-5 ar trebui să fie o lecție pentru toți cei care Îl uită pe Dumnezeu și tolerează păcatul. Israelii au atacat cetatea Ai cu un detașament mic de luptători și au fost întorși din drum și urmăriți până în tabăra lor. Versetul 1 explică acest eșec: „Copiii lui Israel au păcătuit cu privire la lucrurile date spre nimicire. Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din seminția lui Iuda, a luat din lucrurile date spre nimicire. Și Domnul S-a aprins de mânie împotriva copiilor lui Israel.”

Singura soluție – Legea Mozaică, pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Moise pentru a organiza viața de zi cu zi a națiunii iudaice – nu a fost sub nicio formă menită să devină o modalitate de salvare prin fapte proprii. Jertfele aveau scopul de a arăta faptul că doar sângele vărsat al unei victime nevinovate putea să achite prețul pentru păcat. Serviciile de la sanctuar prefigurau ziua în care Hristos va veni și Își va da viața pentru păcatele lumii (Ioan 3:16). Uneori, avem tendința de a crede că, pentru a ajunge în împărăția cerească a lui Dumnezeu, e suficient să facem ce ne cere Dumnezeu. Dar nu! Întotdeauna, vom avea nevoie de Isus, deoarece numai neprihănirea Lui poate achita prețul.

Marele 10 – Unii susțin, în mod eronat, că cele Zece Porunci au fost abolite la moartea lui Isus, împreună cu legile ceremoniale. O asemenea opinie generează, obligatoriu, întrebarea: Suntem acum liberi să avem dumnezei falși, să facem crime, să furăm, să comitem adulter, să nu ne mai respectăm părinții etc.?

Răspunsul este, desigur, nu. Iată care e adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile. Așa că oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.” (Matei 5:17-19)

Amin – În *Comentariul biblic adventist* se susține ideea că locul în care s-a adunat poporul Israel pentru înnoirea legământului a fost același loc în care Avraam a ridicat primul altar în Țara Făgăduită. „Aici a fost convocat poporul – șase seminții pe o parte, șase seminții pe cealaltă parte –, iar cele șase seminții din dreptul muntelui Garizim trebuiau să răspundă cu un ‘Amin’ după ce era citită fiecare binecuvântare, iar cele șase seminții din dreptul muntelui Ebal, după fiecare blestem.” (vol. 2, p. 215)

III. ÎNCHEIERE

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare.

Rugați-i pe cei prezenți să-și noteze pe o bucată de hârtie o binecuvântare, din capitolele 28 și 29 din Deuteronomul, pe care ar vrea să o primească în viața lor în săptămâna care urmează. Apoi spuneți-le să descrie într-o frază ce vor face practic pentru a îndeplini condițiile primirii binecuvântărilor din partea lui Dumnezeu.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărorora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Înălțați o rugăciune de dedicare Domnului, cerându-l să reverse puterea și harul Său peste fiecare dintre cei prezenți, în încercarea lor de a păzi poruncile Sale în săptămâna care urmează.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Dumnezeu ne iubește. Acest lucru se poate observa din plin în creația Sa, deși păcatul a făcut ravagii. Se poate vedea și în corpurile noastre, în ciuda felului în care ne purtăm cu ele. Dumnezeu iubește

Secretele instructorului bine pregătit!

Invitați pe cineva să vină și să povestească o situație când a promis ceva și s-a ținut de cuvânt sau, dimpotrivă, a promis ceva foarte important și nu și-a respectat cuvântul dat. Sau puteți povesti o întâmplare cu un subiect similar.

Deseori, tinerii vor reacționa foarte bine la un invitat care își povestește o experiență ce surprinde ideea urmărită cu ocazia respectivă. Ar fi și mai bine dacă invitatul nu ar face parte din cercul lor de cunoscuți. De asemenea, această persoană își poate prezenta mărturia în locul *ilustrației*.

omenirea. Cât de mult? Suficient cât să-L trimită pe Isus să moară pentru noi. După câte a făcut Dumnezeu pentru noi, este oare ascultarea noastră un preț prea mare pe care trebuie să-L plătim pentru harul Său?

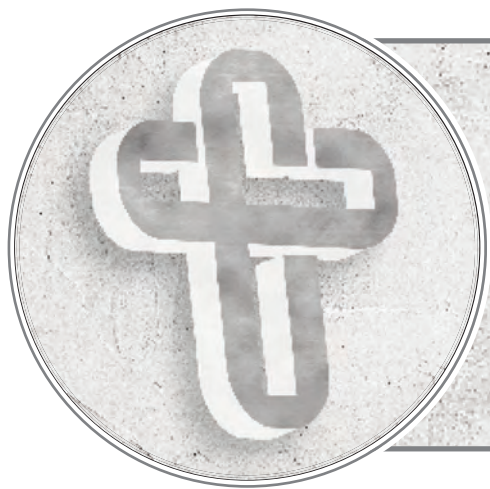
Problema răspunsului nostru la bunătatea lui Dumnezeu reprezintă esența capitolului 8 din Iosua. Capitolul precedent, 7, ne-a transmis mesajul că neascultarea are consecințele ei, dar și ascultarea are urmări. Ascultarea nu poate izvorî de altundeva decât dintr-o inimă plină de dragoste. Așadar, dragostea a fost cea care i-a impulsionat pe israeliți și pe Iosua să se adune în vederea acestei ceremonii solemne de reconfirmare a legământului. Parcurseseră cu toții un drum foarte lung și înduraseră multe. Nu era, așadar, momentul de a-L uita pe Dumnezeul care cu numai câteva ore înainte le oferise o victorie decisivă asupra celor din Ai.

Era mai degrabă momentul de a-și declara cu toții dispoziția de a trăi pentru Dumnezeu, de a respecta poruncile Sale ca o dovadă a iubirii pe care l-o purtau. Dumnezeu trebuie să fi privit la această scenă cu multă bucurie. Dar chiar și așa, El știa că mulți vor uita această zi și vor recădea în vechile obiceiuri. Totuși Se bucura văzând eforturile depuse de supușii Lui umani pentru a fi după voia Sa.

Și noi putem fi slabi, putem cădea, iar promisiunile noastre poate că nu valorează nici cât hârtia pe care sunt scrise, dar, datorită jertfei lui Isus Hristos și prin puterea Duhului Sfânt, și noi putem asculta de Dumnezeu.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna această li se recomandă capitolul 46 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Vai, vai, vai!

Referința biblică: Iosua 9 și 10

Comentariu: Patriarhi și profeți, capitolul 47

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Se spune adesea că experiența este cel mai bun profesor. Dar episodul biblic din Iosua 9 și 10 sfidează această afirmație.

Probabil că trecuseră doar câteva zile de când israeliții fuseseră obligați să lupte a doua oară împotriva cetății Ai. De ce a doua oară? Pentru că Iosua și ceilalți conducători ai națiunii nu l-au consultat pe Dumnezeu înainte de a porni împotriva cetății Ai (Iosua 7:1-4). Această greșală a dus la moartea unui număr de israeliți și la o înfrângere rușinoasă. Din această cauză, Israel și-a reînnoit legământul cu Dumnezeu, promițând să caute înțelepciunea și îndrumarea Sa înainte de a lua decizii importante. Promiseseră cu toții să asculte de Dumnezeu.

Dacă dăm filmul evenimentelor pe repede înainte, îi vedem repetând greșala făcută cu cetatea Ai. Locuitorii isteți ai cetății Gabaon – ai căror spioni au auzit, probabil, promisiunile pe care le-au făcut israeliții lui Dumnezeu la poalele munților Ebal și Garizim, și anume de a-i înlătura pe locuitorii Canaanului – au pus la cale un șiretlic perfect. Îmbrăcați în cerșetori, au venit la israeliți și au cerut ajutor – și un pact de neagresiune. Iosua a mirsit parcă ceva, dar nici de data aceasta nu l-a consultat pe Dumnezeu. Biblia spune că ei „n-au întrebat pe Domnul” (Iosua 9:14).

Israel a semnat tratatul amăgitor, iar urmările au fost imediate. Regele Adoni-Țedec, pe atunci rege al Ierusalimului, s-a unit cu cinci regi amoriți și a între-

prins o acțiune împotriva poporului lui Dumnezeu. De ce? Pentru că a fost intrigat de tratatul de neagresiune făcut între israeliți și gabaoniți. Oricum, Israel ar fi trebuit să-i înfrunte pe acești șase regi, dar cu siguranță că altul era planul lui Dumnezeu. Când confederația celor cinci regi a atacat Gabaonul, Israel a fost obligat să apere o națiune pe care abia dacă o cunoștea, și aceasta doar pentru că trebuia să respecte o înțelegere făcută prin înșelăciune.

După toată această catastrofă, Israel a ascultat de Dumnezeu și, în cele din urmă, i-a înfrânt pe Adoni-Țedec și pe cei cinci regi amoriți. În secvența principală din acest fragment, Dumnezeu ține timpul pe loc pentru a le da răgaz israeliților să își înfrângă dușmanii (Iosua 10:12,13). Ce Dumnezeu! Era îndreptățit să-i lase la mâna inamicilor lor, dar El nu acționează ca mine și ca voi. Dumnezeu le promisese un loc pe care să-l numească „acasă”, și i-a salvat – din nou.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că dispoziția de a căuta îndrumarea lui Dumnezeu e o piesă esențială din echipamentul pentru supraviețuirea în această lume. *(Nivelul intelectual)*
- Vor simți bucurie la gândul că Dumnezeu va mișca cerul și pământul din loc pentru a le veni în ajutor. *(Nivelul emoțional)*
- Vor fi provocați să-L urmeze cu credincioșie pe Dumnezeu, până când ne va duce în Canaanul ceresc. *(Nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Dependența
- Onestitatea
- Responsabilitatea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor date.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

La trecerea unui autovehicul blindat pe lângă stația de autobuz din Los Angeles, unde aștepta singur, într-o luni seara, Ascension Franco Gonzales a observat o pungă de plastic transparentă căzând pe marginea străzii. Mașina și-a continuat însă drumul. Gardienii dinăuntru erau complet în afara faptului că o parte din încărcătura lor căzuse.

Gonzales s-a apropiat și a văzut teancuri de bancnote a câte 20 de dolari. La cei 22 de ani ai săi, îi era totuși frică – se temea ca cineva nu cumva să-l vadă cu punga transparentă și să-l omoare pentru a pune mâna pe conținutul ei. A luat-o de jos și a pornit să caute prin tomberoanele de gunoi ceva opac, în care să o învelească.

Reușind că bage banii într-un sac, a luat până acasă un taxi. Le-a povestit ce se întâmplase la opt dintre prietenii lui, care au încercat să-l sfătuiască ce să facă. Gonzales nu e un om bogat. Câștigă 1.300 de dolari pe lună, spălând vase, dintre care 800 de dolari îi trimite familiei, în Mexic. E imigrant ilegal în Statele Unite. Banii pe care i-a trimis acasă au fost folosiți de familia lui pentru a-și face o toaletă în casă și pentru a plăti înmormântarea unui văr.

Între timp, compania care transporta valori a descoperit că lipseau bani – un total de 230 000 de dolari bani gheață. Poliția a întreprins o cercetare, condamnată, de altfel, eșecului. Se lua în discuție chiar posibilitatea unei operațiuni de furt din interiorul companiei. Dar nimeni nu avea nicio idee și nimic nu conducea spre Gonzales.

„O să-i păstrezi? I-au întrebat prietenii. Sau o să-i înapoiezi?” Gonzales se lupta cu această problemă. Marți dimineața, la un post de televiziune s-a pre-

zentat știrea despre banii dispăruți. Iată ce își aduce aminte Gonzales din acel reportaj: „Reporterul a întrebat dacă exista cineva în Los Angeles care să fie suficient de cinstit încât să înapoieze o sumă atât de mare”.

În jurul orei 11, în acea dimineață, Gonzales a sunat la poliție. Polițiștii au venit repede și au numărat banii. Nu lipsea niciunul. „Sunt surprins și plăcut impresionat”, a spus un detectiv. – www.sermonillustrator.org/illustrator/sermon3/astounding_honesty.htm

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Un lucru e cert în această epocă a înșelătoriei: cei care rămân de încredere și cinstiți vor fi tot mai rari. Acum, mai mult decât oricând, Dumnezeu își cheamă poporul să fie corect și integru. Trebuie să fi fost un exemplu foarte bun pentru gabaoniți faptul că israeliții le-au venit în ajutor, pentru a respecta o înțelegere făcută în condiții de înșelăciune.

Ellen White explică importanța deciziei luate de Israel de a respecta tratatul încheiat cu gabaoniții: „Gabaoniții s-au îndatorat să lepede idolatria și să l se închine lui Iehova, iar păstrarea vieții lor nu era o violare a poruncii lui Dumnezeu de a-i nimici pe canaaniții idolatri. Prin urmare, prin jurământul lor, evreii nu se învoiseră să comită păcat. Și, cu toate că fusese câștigat prin înșelăciune, jurământul nu trebuia să fie desconsiderat. Îndatorirea pentru care cineva s-a legat prin cuvântul său trebuie să fie considerată sfântă, dacă aceasta nu-l obligă să comită o faptă rea. Nicio chibzuință cu privire la foloase, răzbunare sau privilegii personale nu poate să tulbure în vreun fel statornicia unei făgăduințe sau a unui jurământ.” (*Patriarhi și profeți*, p. 506)

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

1. În Iosua 9:15 se afirmă că Iosua a fost cel care a încheiat pactul incorect cu gabaoniții. L-a pedepsit Dumnezeu pe Iosua? Dacă nu, de ce nu? În ce măsură lupta împotriva a șase regi și armatele lor a constituit o formă condensată a pedepsei suportate de Israel?

2. Gabaoniții au ales să se deghizeze în cerșetori, pentru a-i înșela pe israeliți. Și au reușit. Cum au fost pedepsiți? Accentuați faptul că pedepsele pe care noi înșine ni le aplicăm ca rezultat al propriilor alegeri

sunt direct proporționale cu gravitatea greșelii pe care am făcut-o.

3. Abordați cu grupa subiectul harului și al îngăduinței. Unde în acest episod de istorie biblică, mai precis în Iosua 9, întâlnim harul lui Dumnezeu? Unde apare îngăduința manifestată de poporul Israel? Cum ar trebui să reacționăm față de aceia care ne greșesc?

4. Tratatul dintre Israel și Gabaon avea o dimensiune pronunțată spirituală. Gabaoniții s-au angajat să renunțe la închinarea lor, oricare ar fi fost aceea, și să urmeze dictatele Dumnezeului lui Israel. Cum credeți că a funcționat acest lucru la nivel practic? Au adoptat gabaoniții aceleași ceremonii și jertfe?

5. Credeți că au existat, de-a lungul timpului, situații în care închinarea israeliților a fost sinceră și i-a apropiat, cu adevărat, de Dumnezeu? A existat un moment în care, într-adevăr, ei s-au pocăit?

6. Gabaoniții au fost condamnați să slujească în calitate de cioplitori în lemn și cărăuși de apă, participând la ridicarea Templului iudaic. În ce măsură era acest blestem o binecuvântare ascunsă?

7. În lupta împotriva lui Adoni-Țedec și a amoritilor, figura lui Dumnezeu e proeminentă. În ce momente ale bătăliei Dumnezeu îi dă lui Iosua instrucțiuni verbale precise? De unde putea ști Iosua cu siguranță că Dumnezeu era cel care îi vorbea și nu o altă voce oarecare?

8. Într-un final, Iosua și israeliții i-au distrus pe toți locuitorii Ierusalimului și pe toți amorii. Care e diferența dintre „violența sfântă” și cea la care recurg extremiștii creștini și islamici, care pretind a face voia lui Dumnezeu?

Folosiți următoarele pasaje biblice pentru a lărgi contextul istoriei biblice studiate: Deuteronomul 4:29; Proverbele 28:26; Matei 17:20, Psalmii 2:1,2.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. *Specimene uriașe* – În Biblie, amorii sunt descriși ca un popor puternic, de statură înaltă. În Deuteronomul 3:11, ni se oferă câteva indicii cu privire la înălțimea lor: „Numai Og, împăratul Basanului, mai rămăsese din neamul refaimiților. Patul lui, un pat de fier, este la Raba, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouă coți, și lățimea de patru coți, după cotelul unui om.” Og, ultimul împărat amorit, nu era un bărbat scund, asta e sigur. Ne putem imagina cum trebuie să li se fi părut israeliților acești oameni.

În ciuda impresionantelor calități fizice ale amoritilor, israeliții i-au învins, în cele din urmă, cu ajutorul și sprijinul lui Dumnezeu.

2. *Gabaon descoperit de arheologi* – Conform site-ului www.Bibleplaces.com, anticul oraș Gabaon a fost descoperit de către arheologi. „Descoperit de către James Pritchard (1956-1962), Gabaonul s-a păstrat într-o măsură destul de mare, mai ales ruinele datând din perioada israeliților. Ceea ce e impresionant între aceste descoperiri sunt niște beciuri de vinuri datând din secolele VIII-VII î.Hr. Aceste pivnițe au formă de sticlă, având 2 metri adâncime și 2 metri în diametru,

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

la bază. Se estimează că 72 000 de litri de vin se puteau păstra în aceste pivnițe, în recipiente a câte 35 de litri fiecare.” (Vezi www.bibleplaces.com/gibeon.htm)

Surse istorice arată că Gabaonul era o cetate importantă, atât de importantă, încât tratatul de neagresiune făcut cu Israel a provocat furia lui Adoni-Țedec, pe atunci rege al Ierusalimului (Iosua 10:1-4).

3. *Democrație în Gabaon?* În *Comentariul biblic adventist* se afirmă: „Forma gabaonită de guvernământ trebuie să fi fost mai mult sau mai puțin democratică, deoarece gabaoniții susțin că vin din partea întregului popor (vers. 11). Dacă guvernul gabaonit al acelei vremi ar fi fost condus de un rege, inima lui e posibil să fi fost prea mândră pentru a se pleca în fața israeliților aflați în expansiune. Gabaoniții ar fi avut posibilitatea să se unească cu alți regi canaaniți și să lupte împotriva lui Israel” (vol. 2, p. 218).

Un lucru e sigur: „Hotărârea lor de a nu opune rezistență în fața israeliților dovedește un anumit grad de credință în puterea Dumnezeului lui Israel. Ei și-au manifestat dorința de a încheia o înțelegere, care cerea din partea lor jurământul de a renunța la idolatrie și a accepta închinarea la Iehova.” (Ibid.)

III. ÎNCHEIERE

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare.

Aduceți la grupă fotografia celei mai cinstite și mai demne de încredere persoane pe care o cunoașteți. Prezentați în fața grupei două motive pentru care aveți încredere în această persoană. Apoi dați-le celor prezenți două minute să se gândească la cineva în care au cea mai mare încredere. Rugați-i să-și spună unii altora despre cine e vorba și de ce au încredere în respectiva persoană.

Recapitulare

Sugestie de încheiere:

Planul lui Dumnezeu pentru copiii Săi era acela ca ei să intre în Canaan, să curețe țara de locuitorii ei păgâni, să-l slujească Lui cu devotament și să fie exemple bune de sfințenie pentru națiunile vecine. Dar deseori poporul lui Dumnezeu o mai lua pe alături. Cucerirea Canaanului nu a fost niciodată realizată în totalitate, nici măcar pe timpul lui Solomon, deoarece israeliții se bazau adeseori pe propria evaluare a situației, în loc să asculte îndrumările clare din partea lui Dumnezeu.

În Iosua 9 și 10 vedem rădăcinile predilecției lor de a-L uita pe Dumnezeu. Tratatul cu Gabaon a fost o experiență umilitoare, dar nu și o cauză pierdută. Prin faptul că și-au asumat răspunderea în ceea ce privește apărarea gabaoniților, israeliții au dat dovadă de respect profund față de Dumnezeu, în fața căruia își dăduseră cuvântul. Dumnezeu a continuat să-i conducă, dându-le curaj în lupta care a urmat. El a turnat din cer grindină, pentru a le oferi un avantaj în atacul întreprins. Apoi a ținut chiar și soarele pe loc.

Dumnezeul care a intervenit în acea zi este același Dumnezeu căruia îi slujim astăzi și căruia îi datorăm tot ceea ce suntem.

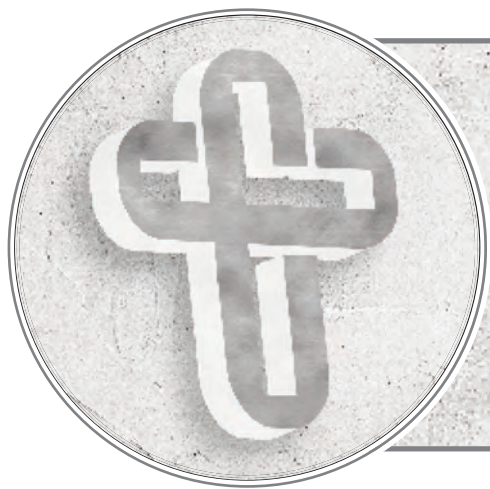
Secretele instructorului bine pregătit!

Pentru ca această regiune a lumii să fie clară în mintea membrilor grupei dumneavoastră, încercați să aduceți o hartă a Canaanului antic. V-ar putea fi utile site-uri precum www.bibleplaces.com, dar nu numai.

E foarte posibil ca membrii grupei să nu cunoască acea zonă geografică. S-ar putea să le facă multă plăcere să vadă unde e exact râul Iordan, Ierihoul, Aiul, Gabaonul etc. Pentru aprofundare, precizați cine locuiește astăzi în acele teritorii și dacă s-au făcut sau nu cercetări arheologice în zonă. De exemplu, așa cum am menționat deja, localizarea vechii cetăți Gabaon a fost precis stabilită.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 47 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Afaceri imobiliare

Referința biblică: Iosua 10:40-43; 11; 14 – 22

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 48

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Iosua este o carte extrem de dramatică, dar și un registru de evidență foarte detaliat. E ca și când ai citi un ziar de duminică, de la prima până la ultima pagină. Primele rubrici – social și monden – le parcurgi repede, începând cu prăbușirea zidurilor unui oraș și continuând cu un fenomen solar neobișnuit. Repede ajungi și la rubrica „imobiliare” care, în această ediție a ziarului, e consistentă.

Oare la ce ne-ar folosi o lecție antică de geografie? Fiind o continuare firească a făgăduințelor din cărțile lui Moise, foloasele sunt multiple. Pentru cititorii originali, mesajul era clar: Rămâneți credincioși față de Dumnezeu, iar El va fi credincios în ceea ce privește promisiunile pe care vi le-a făcut. Procesul de instalare a israeliților în țara mult râvnită conține lecții importante despre relații, încredere, harul lui Dumnezeu, credința activă și iubirea frățească.

Episodul de față din istoria israeliților se deschide cu imaginea lor în mișcare, mășăluind de la o cetate-stat la alta, după un itinerariu stabilit de Dumnezeu. Apoi urmează o rememorare plăcută și emoționantă a vremurilor apuse, când bătrânul Caleb îi spune lui Iosua: „E vreo problemă dacă mă duc în locul acela pe care l-am cercetat împreună cu o generație în urmă? Sunt la fel de priceput ca în tinerețe și, cu ajutorul lui Dumnezeu, sunt gata încă să mă înrolez în misiune.”

Această bravadă sfântă, dacă se poate numi așa, a făcut să i se pună lui Iosua un nod în gât. Dacă era cineva care merita o bătrânețe liniștită, atunci acela era Caleb, dar Caleb nici nu voia să audă. El a cucerit Hebronul, scoțându-i afară pe cei trei fii ai lui Anac, și a revendicat încă un număr de cetăți, pentru ca împărțirea țării între seminții să fie corectă.

Apoi, mai sunt și cetățile-refugiu, fiecare localizată strategic la o jumătate de zi de mers pe jos din oricare punct din Israel. Ellen White afirmă că Dumnezeu încă nu hotărâse să desființeze obiceiul răzbunării imediate, ci înființase aceste cetăți astfel încât nimeni să nu fie executat pentru o crimă din imprudență sau pe baza mărturiei unui singur martor. Criminalul neatent se afla în siguranță atâta vreme cât rămânea între zidurile cetății de scăpare.

Deși cu un final fericit, istoria altarului ridicat de cei din seminția lui Gad și Ruben constituie un semnal de alarmă cu privire la obiceiul de a trage concluzii pripite.

Aceste secvențe din sărbătorile israeliților și provocările cu care s-au confruntat conțin multe concepte care ne dau de gândit. Conduceți în așa fel lecția, încât membrii grupei să ajungă la idei de genul:

- Dumnezeu ne va da putere atunci când ne lăsăm conduși de Duhul Său Sfânt.
- Îngăduința ne temperează acțiunile îndreptate împotriva acelor care ne-au greșit, iar Hristos este adăpostul nostru, atâta vreme cât rămânem în El.
- Ar trebui să evităm să tragem concluzii pripite cu privire la motivațiile celor din jur. Aruncarea cu acuzații în dreapta și în stânga e obiceiul lui Satana. Apocalipsa 12:10 îl numește „pârâșul fraților”, iar cuvântul grecesc *diabolos* înseamnă „calomniator, bârfitor”.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor știi că Dumnezeu vrea ca poporul Său să fie format din oameni îndrăzneți, dar și modești în același timp; neînfricați, dar și răbdători. (*Nivelul intelectual*)

- Vor simți curajul lui Caleb, siguranța oferită de Hristos ca adăpost și caracterul urgent al unității. (*Nivelul emoțional*)
- Vor aplica în contexte moderne principiile care reies din aceste întâmplări antice. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Harul
- Rămânerea în Hristos
- Interdependența creștină

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor date.

Judecata sănătoasă. Studiul din săptămâna aceasta tratează trei subiecte – cucerirea, deși tardivă, a Hebronului de către Caleb, cetățile de scăpare și conflictul neașteptat cauzat de altarul ridicat de semințiile Gad și Ruben – toate ilustrând importanța înțelepciunii în situații de zi cu zi, mai ales când sunt implicați și alții. Asemenea israeliților din vechime, ne confruntăm cu probleme legate de onestitate și discernământ în raport cu semenii noștri creștini.

Ellen White scrie: „De aceea tratați pe fiecare om ca pe o persoană cinstită. Nu roștiți niciun cuvânt, nu faceți nimic ce ar întări pe cineva în necredință” (*Mărturii*, vol. 6, p. 122). Cu ajutorul Duhului Sfânt, și noi trebuie să ne comportăm unii cu alții cu blândețe și respect.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Un pastor și-a salutat noua și mica biserică de oraș, ce era în majoritate formată din bătrâni. Membrii îl priveau cu multă suspiciune și atenție pe acest pastor tânăr (care, de fapt, nu era chiar așa de tânăr), care încerca să se ridice la niște așteptări cam prea mari. Așa că, pentru a risipi tensiunea primei zile, pastorul s-a hotărât să spună o glumă – despre un alt pastor care primise o nouă biserică.

„Un pastor, recent numit într-un district, a intrat în clădirea bisericii și a descoperit că un bec e ars. «Ei, asta pot să o rezolv numaidecât» și-a zis el și a cotrobăit până a găsit un bec bun. Dar chiar când se

pregătea să pună becul nou, a auzit o mișcare. Era casierul bisericii, stând speriat în spatele lui. ‘Nu puteți schimba acest bec. A fost donat de străbunicul meu.’”

Dacă nu ați asistat niciodată la controverse în biserică pe teme care păreau stupide și copilărești – mutarea amvonului un metru la stânga sau la dreapta, înlocuirea vechii mochete portocalii sau proiectarea pe un ecran a versurilor de la cântări – înseamnă că nu frecvențați biserica de prea multă vreme. Oamenii se împotrivesc schimbării din tot felul de motive, dar cel mai mare motiv este frica – teama că ceva de ordin spiritual se va pierde pe parcurs.

Studiul din această săptămână prezintă povestea unor oameni care au încercat să facă ceva nou – din dorința de a se asigura că ei și semenii lor nu se vor abate de pe drumul cel bun. De asemenea, aflăm povestea altor oameni care au tras concluzii pripite și a modului în care Dumnezeu a instituit un serviciu de pază și protecție a acelor care ar putea fi amenințați – fie că e vorba de cei care încearcă să-L onoreze pe Dumnezeu în felul lor, fie de cei care, accidental, au omorât pe cineva. Iar din istoria lui Caleb aflăm despre un personaj a cărui iubire și interes pentru Dumnezeu nu au cunoscut nicio limită.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

După ce au reușit, în sfârșit, să intre în posesia Țării Făgăduite, israeliții s-au confruntat cu tot felul de dificultăți. Dumnezeu a promis că le va da totul de-a gata, ceea ce se traducea, pentru ei, în libertate. Sosise momentul ca israeliții fie să se maturizeze, fie să-și arate adevărata față. Mana nu mai cădea din cer, așadar erau ogoare de arat și semințe de sădit. Au apărut noi ispite, dar ispita cea mai mare a rămas aceeași: a uita cum i-a condus Dumnezeu până în prezent.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

„Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta” (Faptele 16:31). Dacă mântuirea este atât de simplă, de ce e atât de greu de acceptat că Dumnezeu Se îngrijește de toate? De ce se luptă oamenii cu teama că, până la urmă, tot nu vor reuși să ajungă în ceruri? În definitiv, ce înseamnă exact mântuirea?

Cetățile de scăpare constituie pentru noi o ilustrație sugestivă cu privire la mântuire. Suntem cu toții vinovați de crimă – uciderea lui Isus Hristos, Fiul

lui Dumnezeu. Dar există un refugiu – exact aceeași Persoană, Creatorul și Răscumpărătorul nostru, Isus. Dacă încercăm să ne apărăm singuri, vom ajunge victime ale răzbunării Diavolului, dar, dacă acceptăm harul lui Isus, protecția și salvarea ne sunt asigurate.

Iată deci ce înseamnă harul – în cea mai pură și mai simplă variantă a sa. Se ridică totuși o întrebare: Atunci cum trebuie să trăim? E un subiect major, și în Noul Testament sunt câteva cărți care îl abordează. Rugați-i pe membrii grupei să citească, pe rând, câte un verset din Romani 6:2-14.

Iată care este taina și frumusețea rămânării în Hristos! Harul lui Dumnezeu nu doar ne acoperă păcatele, ci ne dă și puterea de a trăi vieți care să reflecte dragostea lui Hristos.

Discutați cu participanții despre ce înseamnă pentru ei jertfa lui Isus, iertarea și mântuirea oferite de El și ideea de „rămânere în Hristos”. Se luptă cu ideea de siguranță a salvării? Sunt derutați de conceptul de har? Sunt măcinați de faptul dacă ar trebui sau nu să contribuie în vreun fel sau să-și „câștige” mântuirea? Discutați despre modul în care, atunci când umblăm zilnic cu Hristos, consolidându-ne relația cu El, Duhul Sfânt ne conduce și ne îndrumă în tot ce facem, astfel încât alții să-L vadă pe Hristos în noi – *nu ca să fim mântuiți, ci pentru că suntem mântuiți*, iar alții să fie mântuiți prin mărturia noastră.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

În timp ce mii de israeliți au murit în deșert, Caleb a supraviețuit pentru a intra în Țara Promisă. De ce

această uriașă diferență? Atitudinea pozitivă. După ce poporul s-a răsculat la Cadeș-Barnea, Dumnezeu a luat în calcul posibilitatea de a-i distruge pe toți și a merge mai departe doar cu urmașii lui Moise. Când Moise a mijlocit pentru israeliți, Dumnezeu a declarat: „Atât este de adevărat că toți cei ce au văzut cu ochii lor slava Mea și minunile pe care le-am făcut în Egipt și în pustie, și totuși M-au ispitit de zece ori până acum și n-au ascultat glasul Meu, toți aceia nu vor vedea țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da, și anume, toți cei ce M-au nesocotit, n-o vor vedea. Iar pentru că robul Meu Caleb a fost însuflețit de un alt duh și a urmat în totul calea Mea, îl voi face să intre în țara în care s-a dus, și urmașii lui o vor stăpâni.” (Numeri 14:22-24)

Atitudinea lui Caleb de genul „să avem încredere în Dumnezeu și să mergem mai departe” constituie un bun exemplu de urmat pentru noi astăzi, în încercarea de a rămâne de partea lui Dumnezeu. Întotdeauna se vor ivi obstacole, mai ales dacă privim spre ele și ne concentrăm asupra lor, dar, dacă vom avea o atitudine demnă și pioasă, vom vedea ocazii favorabile ca Dumnezeu să fie glorificat.

Cetățile-refugiu ne reamintesc de importanța rămânării în Hristos. Această idee i-a făcut pe mulți să cadă în legalism, dar realitatea este că suntem chemați să adoptăm pacea lui Hristos – un refugiu din calea religiei orientate spre fapte, spre concepția că trebuie să ne luăm viața în propriile mâini. Ellen White scrie: „Avem nevoie să fim permanent vigilenți și dăm dovadă întotdeauna de devoțiune din toată inima și cu iubire. Toate acestea vor veni de la sine atunci când sufletul este mișcat, prin credință, de puterea lui Dumnezeu. [...] Dumnezeu îi va accepta

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

pe toți cei care vin la El, având încredere deplină în meritele Mântuitorului jertfit. Dragostea va izvorî în suflet. [...] Datoria și sacrificiul vor deveni o plăcere.” (*Selected Messages*, book 1, p. 353, 354)

Ellen White descrie viața în Hristos ca o viață plină de pace, în care au loc schimbări. „Conștiința va găsi liniște în Hristos. El este «Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii». Pe măsură ce credem în El tot mai mult, suntem schimbați, devenind tot mai asemănători cu El. Chipul Său este întipărit pe inima noastră. Dragostea Sa este reflectată în lume prin intermediul cuvintelor și faptelor noastre. În acest fel este dezvăluită înaintea lumii puterea adevărului de a-l sfinți pe cel care o primește. Sub razele strălucitoare și glorioase ale neprihănirii lui Hristos, sufletul uman este purificat și sfințit.” (*Southern Watchman*, July 9, 1903, par. 2)

Conflictul apărut în urma zidirii neașteptate a unui altar a trezit amintiri legate de apostazia de la Baal-Peor, când israeliții au fost atrași de imoralitatea sexuală și, ca urmare, condamnați la moarte, dar și amintirea furtului lui Acan, când păcatul unui singur om a adus dezastrul asupra întregului popor. Israelii se aserseră de multe ori, iar acum erau foarte aprinși

să-și apere comunitatea de alunecări și idolatrie. Din fericire, Fineas și bătrânii poporului au pus în practică principiul pe care Stephen Covey – expert în problematica familiei și a afacerilor – îl definea astfel în cartea *Cele șapte obiceiuri ale oamenilor eficienți*: „Caută întâi să înțelegi, apoi să te faci înțeles”. Pentru că ei nu s-au grăbit să judece, nu numai că s-a evitat o tragedie, dar s-a dat tonul unei frumoase armonii în sânul poporului lui Dumnezeu și unei laude la adresa lui Dumnezeu.

III. ÎNCHEIERE

Rugați-i pe membrii grupei să întocmească o listă cu trăsăturile pozitive de caracter ale lui Caleb și ale conducătorilor care au fost implicați în aplanarea conflictului legat de altarul celor din Ruben și Gad. Care dintre calitățile lui Caleb au contribuit la progresele făcute de israeliți și care dintre calitățile lui Fineas și ale celorlalți lideri au împiedicat regresul israeliților? (Exemplele vor fi legate de faptul că ambii erau răbdători, nu trăgeau concluzii pripite și erau dispuși să privească problemele din punctul de vedere al altcuiva.)

Dacă era cineva care merita să „se culce pe lauri”, atunci acela era Caleb. Rugați-i pe membrii grupei să se gândească ce noi „teritorii” din viața lor ar dori Dumnezeu să cucerească.

Recapitulare

Răbdarea unui „tânăr” de 85 de ani a fost răsplătită. S-a evitat pedeapsa divină și s-a așternut pacea în Hristos. Un dezastru a fost evitat datorită răbdării și îndrumării Duhului Sfânt. Aceste teme împletite formează o imagine a Evangheliei – nu doar la nivel teoretic, ci și practic – demonstrând cum pot fi modelate atitudinile și relațiile noastre.

Privind realist viața unui creștin, se poate trage concluzia că aceasta nu este nici o plutire lină în adierea unei brize liniștite și nici o luptă continuă pentru a primi acceptarea lui Dumnezeu. Viața înseamnă provocări, dar dragostea lui Dumnezeu ne pune la dispoziție atât senzația de siguranță, cât și puterea de care avem nevoie. Trebuie să ne ridicăm la nivelul provocărilor vieții și să le întâmpinăm cu dorința de a-l aduce onoare lui Dumnezeu.

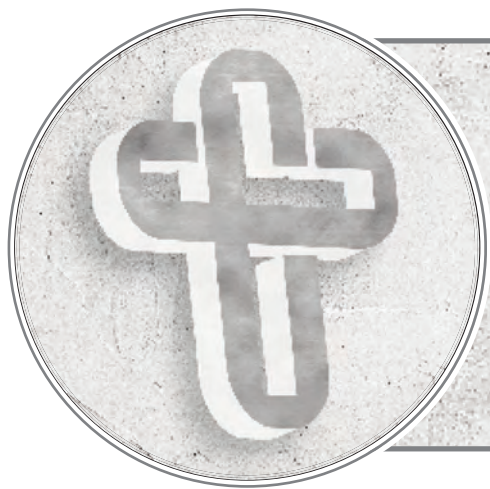
Secretele instructorului bine pregătit!

Aplicațiile sunt o componentă importantă a procesului de asimilare a unor informații. Probabil nu le va fi greu membrilor grupei dumneavoastră să se gândească la exemple de conflicte similare cu cel iscat de altarul celor din Ruben și Gad. Analizați împreună cu ei ce au urmărit cele două părți implicate – cele 10 seminții voiau să se asigure că Dumnezeu nu era dezonorat, iar celelalte două seminții și jumătate voiau să se asigure că separarea geografică nu le făcea să uite rolul pe care îl aveau.

Apoi ajutați grupa să se gândească ce forme poate lua acest tip de conflict în contextul modern și care ar fi ideile principale ale studiului.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 48 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Semne pe nisip

Referința biblică: Iosua 23 și 24

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 49

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Conform dovezilor biblice, când Israel a cucerit Canaanul, Iosua era cel mai în vârstă israelit. Și ce viață avusese! Probabil că se copsese sub soarele fierbinte al Egiptului ca sclav al faraonului; privise înmărmurit cum cele 10 plăgi au îngenucheat o națiune puternică; sărbătorise eliberarea pe malul mării; se luptase cu amaleciții în deșert; îl însoțise pe Moise pe muntele Sinai; fusese spion în Canaan și după 40 de ani îi condusesse pe israeliți din victorie în victorie în cucerirea Țării Făgăduite. Când Iosua vorbea, se făcea liniște. În mesajul lui de adio, Iosua a început prin a le reaminti israeliților cum îi condusesse Dumnezeu, după care a trecut direct la subiect: „Dacă Îi veți sluji lui Dumnezeu, veți avea o viață îmbelșugată; dacă Îi veți întoarce spatele, va fi dezastru.”

Iosua i-a condus pe israeliți în înnoirea legământului cu Dumnezeu, trasând pe nisip o linie de demarcație. Consacrarea e un lucru cât se poate de serios, a insistat el. Dumnezeu este un Dumnezeu gelos. Nu Se mulțumește cu nimic mai puțin decât cu tot ceea ce ne aparține – gândurile, faptele, motivele și mințile noastre. El are legătură cu tot ce se întâmplă bun în viață și vrea să ne manifestăm recunoștința pentru acest lucru.

Era o chemare importantă și nu trebuie uitat niciodată că își avea originea în harul lui Dumnezeu. Iosua le-a reamintit israeliților: „Am trimis înaintea voastră viespe bondărească și i-a izgonit dinaintea voastră, ca pe cei doi împărați ai amoriiților: nu cu sabia, nici cu arcul tău. V-am dat o țară pe care n-o munciserăți, cetăți pe care nu le zidiserăți, dar pe care le locuiți, vii și măslini pe care nu-i

sădiserăți, dar care vă slujesc ca hrană.” (Iosua 24:12,13).

În studiul de astăzi, membrii grupei vor fi puși față în față cu teme ca:

- Falsitatea celor două idei contradictorii, dar la fel de eronate, cum că Dumnezeu va trece cu vederea păcatul sau, dimpotrivă, oamenii pot deveni prin forțe proprii „destul de buni” pentru a fi mântuiți.
- Importanța slujirii lui Dumnezeu din dragoste, nu din dorința de „a avea ceva de câștigat din asta” sau de teama judecății.
- Siguranța oferită de faptul că Dumnezeu va face așa cum a promis.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că Dumnezeu este credincios față de noi atunci când Îl ascultăm. (*Nivelul intelectual*)
- Se vor simți chemați să-l slujească lui Dumnezeu din toată inima, știind că El e întotdeauna dispus să-i accepte, indiferent de situație. (*Nivelul emoțional*)
- Vor fi puși în fața unei alegeri, așa cum a exprimat-o Iosua. (*Nivelul practic*)

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, discutați pe baza răspunsurilor lor.

Discutați semnificația cuvântului „curaj”, așa cum a fost întrebunțat de Iosua. Dați, împreună cu grupa, exemple de fapte de curaj proprii sau pe care le-ați văzut. Dacă aveți un număr mare de participanți, spuneți-le să voteze, prin durata aplauzelor, următoarele acte de curaj:

- Să pasezi mingea altcuiva, când puteai tu însuși să înscori un gol, sau un coș, de zile mari.
- Să îți schimbi actualul loc de muncă pe unul mai bine plătit... într-un cazino.
- Să te rogi pentru cineva care credeai să îți e prieten, dar care acum se poartă de parcă nici nu ai exista.
- Să faci ceea ce te-a rugat tatăl tău, chiar dacă pare revoltător de nedrept, iar sora ta să scape și să nu facă nimic.
- Să o inviți pe noua colegă ciudată să vină la aniversarea zilei tale de naștere, deși nu pare să aibă nimic în comun cu cercul tău de prieteni.
- Să-i spui unei rude care nu se înțelege cu familia ta că Dumnezeu o iubește – și tu la fel.

Ilustrație

Sugestie de povestire:

Indienii americani care dețineau și conduceau un lanț de cazinouri voiau ca oameni cu cât mai mare influență să facă lobby pentru ei. Astfel intră în scenă Jack Abramoff, omul cu legăturile și cunoștințele perfecte. Când autoritățile au încercat să închidă cazinourile, Abramoff a fost pe fază, gata să-i ajute pe patroni să rămână pe piață – desigur, cu un preț destul de mare. Când unul dintre cazinouri și-a manifestat dorința ca statul să închidă un alt cazinou concurent, Abramoff a fost din nou pe fază, trăgând sforile necesare. De fapt, uneori ajuta concomitent două cazinouri concurente. În acest fel, indiferent care parte câștiga, el rămânea cu bani. Mulți.

În 1999, Statul Alabama a luat în considerare ideea de a înființa propria loterie. Pentru tribul Choctaw din statul învecinat Mississippi, aceasta însemna competiție pentru cazinourile lor, așa că a fost sunat Abramoff. Abramoff l-a sunat pe Ralph Reed, care și-a câștigat renumele ca fiind primul președinte al grupării politice Coaliția Creștină. Abramoff i-a dat lui Reed 1,3 milioane de dolari ca să-i încurajeze pe cei din Coaliția Creștină din statul Alabama să se opună loteriei de stat.

Astfel, prin spoturi la radio, în care figura centrală era James Dobson – specialistul pe probleme de familie –, prin anunțuri făcute în buletinele informative ale diferitelor biserici, prin anunțuri telefonice și prin apeluri făcute de pastori în bisericile lor, Coaliția Creștină s-a trezit implicată într-o bătălie pentru o

cauză morală. Ceea ce cu toții nu știau era faptul că banii folosiți în lupta împotriva jocurilor de noroc proveneau de la un cazinou.

Această istorie tristă ne reamintește că, așa cum a spus Isus, „nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt, sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona” (Matei 6:24). Abramoff a pledat vinovat de conspirație, fraudă și evaziune fiscală, iar carierele prietenilor lui au fost pentru totdeauna compromise.

Pe lângă istoria lui Acan, mesajul de rămas-bun al lui Iosua ne reamintește că nu îi putem sluji și lui Dumnezeu, și lumii – trebuie să facem o alegere. Deși harul lui Dumnezeu ne stă permanent la dispoziție, vom suporta consecințele și vom rata binecuvântările lui Dumnezeu, dacă vom încerca să trăim vieți duble, cu un picior de partea lui Dumnezeu și cu un picior de partea lumii.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

Iosua a condus lupta împotriva cetății Ierihon și zidurile s-au prăbușit zgomotos. E o scenă impresionantă, dar nu mai impresionantă decât moștenirea pe care Iosua o lasă unei națiuni care și-a predat inima lui Dumnezeu de două generații. El le-a spus tuturor foarte clar: nu se poate de ambele părți. Ori îi veți sluji lui Dumnezeu, ori vouă înșivă?

„Hotărâți-vă – i-a somat Iosua. Asemenea înaintașilor voștri, îi puteți urma pe zeii inutili pe care i-au urmat ei și care nu le-au fost de niciun folos. Sau îl puteți urma pe Dumnezeu. Eu sunt de partea lui Dumnezeu, și la fel și familia mea. Voi?”

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

Conform zicalei „Dragoste cu forța nu se poate”, prin natura ei, dragostea nu se poate impune. Nimeni nu poate fi obligat să iubească. Repetând apelul lui Moise de a-L urma pe Dumnezeu (vezi Deut. 30), Iosua și-a exprimat dorința ca israeliții să-L slujească lui Dumnezeu de bunăvoie, ca o reacție firească la iubirea Sa față de ei.

A-L urma pe Dumnezeu presupune dedicare și angajament. Ce le-a recomandat Dumnezeu israeliților să facă pentru a nu-L pierde din vedere? Rugați pe cineva să citească Deuteronomul 6:4-9 și 11:13-21. Explicați faptul că și în prezent evreii conservatori au

un mic pergament pe care sunt scrise cuvintele din Deuteronomul 6:4-9 și 11:13-21 și care e atârnat de o parte și de alta a ușii casei. Acest sul poartă denumirea de *mezuzah*. Întrebați grupa cum putem să adaptăm această idee la viața noastră spirituală.

Rugați-i pe participanți să-și exprime într-un singur cuvânt reacțiile față de cuvântul „lege”. De ce legea are atât de des conotații negative? Cum a distorsionat Diavolul concepția oamenilor cu privire la ideea de a-L urma pe Dumnezeu din toată inima? Rugați pe cineva să citească Luca 18:18-23. Ce reacție ar avea un om din generația actuală față de acest pasaj biblic?

Israelii iubeau Legea lui Dumnezeu. Împărțiți grupa în mai multe subgrupe, dându-le câte un fragment din întinsul Psalm 119. Apoi fiecare subgrupă să găsească motive pentru care autorul acestui psalm se bucura de Lege. (Nu e obligatoriu să acoperiți tot psalmul.) Răspunsurile ar putea include următoarele motive: legea dă viață, eliberează, întărește spiritul, îi împiedică pe oameni să devină egoiști etc.

Chiar și așa, oamenii de azi au idei eronate cu privire la legile lui Dumnezeu. Dacă se poate, împărțiți-vă propria experiență sau invitați o persoană să-și exprime viziunea asupra modului în care a fost schimbată de Legea lui Dumnezeu, pe măsură ce i-a permis Duhului Sfânt să o conducă, și asupra modului în care Dumnezeu a binecuvântat-o, după ce a ajuns să-L cunoască mai bine. Provocați-i pe membrii grupei să ducă o viață în care să se concentreze asupra lucrurilor cerești, așa cum a spus Isus în relatarea despre tânărul bogat.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Închinarea la zeități canaanite, ca Baal sau Astartee, era o preocupare amăgitoare și dubioasă, dar cel puțin te ținea ocupat. Dar acești zei aveau o problemă: erau capricioși și foarte greu de înțeles. Desigur, erau puternici și impresionanți, dar erau mai pretențioși decât o pisică persană și trebuiau duse munci de lămurire cu ei. Canaanii credeau că, din când în când, trebuiau să le aducă aminte zeilor să aibă grijă de ei, să continue să trimită ploaie și soare în cantități rezonabile, să le dea sănătate copiilor și să se îngrijească ca nu cumva vremea să strice recoltele. Fertilitatea era principala preocupare a canaanitilor, prin urmare ritualurile lor religioase aveau întotdeauna drept scop să le aducă aminte zeilor de unde proveneau copiii și hrana.

Niciodată nu știai sigur în ce ape se scâldea un zeu păgân, dar Dumnezeu și-a precizat poziția foarte clar în fața israeliților. Dumnezeu Creator nu trebuia convins să iasă din ascunzătoarea Lui celestă pentru a-și ajuta poporul. El era un Dumnezeu demn de încredere, care Se ținea de cuvânt. Cu El, credincioșii nu trebuiau să ghicească dacă Dumnezeul lor avea sau nu chef. În acest scop, Dumnezeu a încheiat o înțelegere cu poporul: Dacă veți face așa, voi avea grijă de voi – de fapt, vă voi copleși cu binecuvântări incredibile. Era o religie bazată nu pe ritualuri, ci pe o relație.

Iată cum a exprimat apostolul Ioan acest contrast: „Vestea pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim este că Dumnezeu e lumină și în El nu este întuneric. Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărul. Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.” (1 Ioan 1:5-7)

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Meditează și pune în practică – acestea sunt principalele obiective ale participanților la Școala de Sabat. Ei trebuie să analizeze subiectul și să-i înțeleagă relevanța și aplicabilitatea în viața lor, fiind capabili să pună în practică ceea ce ați discutat.

Fiecare grupă e formată din persoane cu temperamente diferite. Unii au întotdeauna ceva de spus despre orice și trebuie încurajați să le dea și altora șansa să vorbească. Alții au nevoie să fie scoși cu multă blândețe din carapacea lor, înainte de a putea spune ceva. Cu toate acestea, fiecare membru al grupei are capacitatea de a vă surprinde. Când abordați un anumit subiect, să aveți întotdeauna în vedere modul în care acesta ar putea să le influențeze viața. Natura umană și dragostea lui Dumnezeu nu s-au schimbat deloc în decursul a 3 000 de ani. În cazul unui studiu ca cel de față, în care e vorba de alegeri și de decizia de a fi de o parte sau de alta, ajutați-i pe participanți să înțeleagă faptul că a-L urma pe Dumnezeu nu e doar o listă de să faci sau să nu faci. Ci este o atitudine, o relație, care va determina modul lor de a acționa în viață.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare.

Dacă ne trăim viața așteptând să se producă doar lucruri „mari și importante”, vom avea de pierdut. Viața e alcătuită din mici și aparent nesemnificative alegeri. Ellen White a scris: „Noi ne dăm seama foarte puțin de impactul faptelor noastre asupra experienței altora. Ceea ce facem sau spunem s-ar

putea să ni se pară de mică importanță, dar, dacă ochii noștri ar fi deschiși, am vedea că de ele depinde alegerea direcției în care se îndreaptă cineva: spre bine sau spre rău.” (*Divina vindecare*, p. 483)

Faceți în așa fel încât membrii grupei să conștientizeze faptul că debutul consacrării vieții lor lui Dumnezeu nu trebuie să aibă loc cândva în viitor, ci astăzi. Provocați-i să caute ocazii de a avea un impact pozitiv prin tot ceea ce fac. Carl Wilkins, un adventist care a salvat multe vieți în timpul genocidului din Ruanda, din 1994, spune că în fiecare zi, fiecare dintre noi are ocazia să producă o schimbare în bine în jurul lui. „Avem ocazii. Avem capacități. Chiar și în lucrurile neimportante, de exemplu luarea unei hârtii și punerea ei la coș, într-o parcare... Faceți asemenea gesturi? Vă macină asemenea probleme? Dacă nu veți proceda așa în lucrurile mici, nu veți reuși nici în cele mari... Și astfel au loc în lume cele mai oribile lucruri. Când oamenii buni nu fac nimic.”

Acționează și tu în bine!

Recapitulare

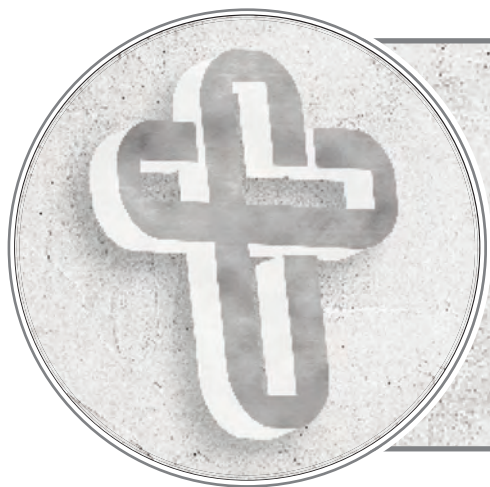
Sugestie de încheiere:

Iosua și-a îndemnat frații israeliți să aleagă – sau să se dea bătăuți. Mai aveau încă vaste teritorii de cucerit, iar automobilul nu conducea la nimic altceva decât la un dezastru. Poporul fie înainta prin credință, fie se producea o catastrofă.

Astăzi, lumea ne transmite mesajul că știe foarte puține despre iubirea lui Dumnezeu și are nevoie ca noi să o facem cunoscută. Oamenii răătăcesc fără să înțeleagă exact ce înseamnă mila, răbdarea, iertarea și dorința fierbinte a lui Dumnezeu să ne schimbe. Isus le oferă o viață nouă tuturor acelor care apelează la El. Isus ne cheamă să trăim cu bucuria așteptării apropiatei Sale reveniri, iar în Matei 25:34-36 ni se sugerează cum ar trebui să ne petrecem timpul în calitate de creștini, într-o lume în ruină. Nu e o viață care exclude compromisul în fața adversităților, a grijii și a compasiunii pentru cei zdrobiți de păcat.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 49 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Foamete și belșug

Referința biblică: Leviticul 23; 27:30-33; Hagai 1:2-11

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolele 50, 51, 52

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Această lecție are la bază trei scurte capitole din *Patriarhi și profeți*. Fiecare dintre capitole le oferă membrilor grupei o perspectivă asupra statutului nostru de administratori.

Primul capitol – „Zecimi și daruri” – scoate în evidență importanța faptului de a oferi daruri pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Prin darurile pe care le oferim, noi recunoaștem că suntem administratori ai resurselor lui Dumnezeu. Iată cum prezintă Ellen White această realitate: „Rânduiala zecimii și a darurilor a fost dată pentru a întipări în mintea oamenilor marele adevăr că Dumnezeu este izvorul tuturor binecuvântărilor pentru creaturile Sale și că Lui I se cuvine recunoștința oamenilor pentru darurile bune ale providenței Sale” (*Patriarhi și profeți*, p. 525). În prezentarea acestui subiect, ar trebui să vă concentrați asupra faptului că dispoziția noastră de a da este un răspuns la ceea ce și Dumnezeu ne-a dat nouă, prin Fiul Său. Oricum, Lui Îi aparțin toate lucrurile.

Al doilea capitol, „Purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru săraci”, ilustrează în detaliu ce înseamnă compasiunea. „El [Dumnezeu] vrea ca aceia care au bunuri pământești să se considere numai administratori ai bunurilor Sale, cărora li s-au încredințat mijloace care să fie folosite spre binele celor suferinzi și nevoiași. Domnul Hristos a spus că îi vom avea pe săraci întotdeauna cu noi, și El Își unește interesele cu cele ale poporului Său în suferință. Inima Răscum-părătorului nostru simte milă față de cei mai săraci și mai nenorociți dintre copiii Săi pământești.” (*Patriarhi și profeți*, p. 535)

Ultimul capitol studiat, „Sărbătorile anuale”, aduce în atenția noastră simboluri prin care putem înțelege concepte precum păcatul, harul și mântuirea. Samuele Bacchioni afirmă următoarele în legătură cu acest subiect: „Chiar și la o citire superficială a Bibliei apare evident faptul că Dumnezeu ne-a transmis lucruri din înțelepciunea Sa mântuitoare nu numai prin intermediul explicațiilor abstracte, ci și prin reprezentări simbolice. Motivul e acela că mintea umană poate înțelege mai bine reprezentările simbolice decât explicațiile logice.”

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege importanța faptului de a fi un administrator responsabil al resurselor lui Dumnezeu. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți chemarea adresată de Dumnezeu de a împărți cu săracii resursele pe care le-au primit. (*Nivelul emoțional*)
- Vor fi darnici, ca urmare a faptului că și Dumnezeu a făcut multe pentru noi. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Administrarea resurselor
- Sărbători biblice
- Jocurile de noroc
- Dărnicia

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați-i pe membrii grupei să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* După ce o completează, rugați-i să explice de ce sunt sau nu de acord cu afirmațiile respective.

O activitate alternativă ar fi aceea de a le oferi membrilor grupei câte un plic cu 12 bucăți de hârtie, pe care să scrie: i-ar susține pe misionarii implicați în lucrarea mondială, ar petrece timp de calitate cu familia, ar câștiga o sumă mare de bani, s-ar preocupa mai mult de săraci decât de câștigul personal, ar fi corect în returnarea zecimii, ar urca pe scara ierarhică, ar excela în implicarea în activități sociale, s-ar preocupa de problema mediului înconjurător, s-ar purta frumos cu străinii, ar citi Biblia zilnic, ar da mărturie celor necredincioși, ar călători și ar vizita lumea.

Spuneți-le că aceste bilețele sunt completarea la afirmația: „Un creștin de succes ar...” și ei trebuie să le citească pe toate, apoi să aranjeze posibilele răspunsuri în ordinea importanței. Discutați rezultatele.

Ilustrație

Citiți următorul pasaj scris de David Green, editorșef la *U.S. News & World Report*:

„Bărbații și femeile de astăzi sunt bântuiți de senzația că în mijlocul abundenței, viața noastră pare săracă. Suntem înfometați după mai multă hrană pentru suflet. În Anglia de astăzi, un om de afaceri devenit filozof, Charles Handy, a câștigat o avere cu scrierile sale. Capitalismul, spune el, oferă mijloace de a trăi, dar nu și scopul de a trăi. Acum, când ne putem satisface nevoile exterioare, trebuie să le acordăm mai multă atenție nevoilor interioare – de frumusețe, creștere spirituală și legături cu semenii. În cartea *In Africa*, Handy afirmă: «Se spune că există două feluri de foame. [...] Foamea mai mică e după acele lucruri care întrețin viața, după bunuri, servicii și banii cu care plătim pentru ele, de care avem nevoie cu toții. Foamea mai mare e după un răspuns la întrebarea *De ce?* pentru a înțelege, cât de cât, ce rost are viața.

În anul 1000 d.Hr., oamenii nu reușeau niciodată să-și satisfacă foamea aceea mai mică, dar istoria lasă să se înțeleagă că se descurcau destul de bine la satisfacerea celeilalte forme de foame, cea mare. Din acest motiv, viața lor era mai bogată și la fel și a aceluia care au venit după ei. Un mileniu mai târziu, situația pare să fie exact inversă. Oare aici vrem cu adevărat să fim? Sau avem câte ceva de învățat de la acei sărântoci de demult?»

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Sugestie de introducere:

David Green surprinde fenomenul observat și de Ellen White: „Urmările reținerii de la lucrarea lui Dumnezeu... s-au arătat lămurit în zilele profetului Hagai”. Nevoile noastre mai mici sunt împlinite, dar în detrimentul nevoilor mai mari. Dumnezeu Își avertizează poporul: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre! Semănați mult și strângeți puțin, mâncați și tot nu vă săturați, beți și tot nu vă potoliți setea, vă îmbrăcați și tot nu vă este cald, și cine câștigă o simbrerie o pune într-o pungă spartă.” (Hagai 1:5,6)

Împreună cu grupa, analizați modul în care observațiile lui David Green se suprapun cu afirmațiile făcute de Dumnezeu. Apoi întocmiți o listă cu „nevoile noastre mai mari” și „nevoile noastre mai mici”.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

Citiți pasajele biblice care tratează subiectul zecimii: Leviticul 27:30-32; Numeri 18:21-28; Deuteronomul 12:6-17; 14:22-28; 26:1,12; 2 Cronici 31:5-12; Maleahi 3:8-10 și altele. Apoi dați-le membrilor grupei câte un plic și explicați-le diferența dintre banii care intră în bugetul bisericii locale sau în bugetul Conferinței și banii de zecime. Mulți tineri cred că, dacă dau zecime, susțin lucrarea din biserică locală. Deși o parte din zecime se întoarce în biserică locală sub forma salariului primit de pastor, zecimea nu e folosită pentru finanțarea activităților din bisericile locale și școlile bisericii. Toate aceste cheltuieli sunt acoperite din bani donați la categoria „bugetul bisericii locale”.

Ajutați-i pe tineri să înțeleagă cum sunt administrate sumele provenite din zecime. Imaginați-vă un joc. Dați-le 100 de bani (un leu în bani mărunți). Spuneți-le să-i împartă conform modului de gestionare a zecimilor în Biserica Adventistă. Deși procentele pot varia, din suma 100% care se trimite de Conferință provenind din zecimi, aproximativ 75% rămân la Conferința locală, pentru a acoperi salariile angajaților și alte programe locale; 9% sunt folosiți pentru plata pensiilor pastorilor; alți 9% sunt trimiși la Uniune și la Diviziune, iar 6% îi revin Conferinței Generale. Pentru detalii suplimentare, consultați departamentul financiar al bisericii locale.

Deși zecimea este subiectul principal al acestui studiu, există și alte direcții încotro vă puteți îndrepta

cu discuțiile. De exemplu, serbările anuale iudaice. Puteți împărți grupa în trei subgrupe, care vor studia câte o sărbătoare și vor prezenta apoi rezultatele cercetării: Grupa 1: Paștele sau Sărbătoarea Azimilor (Exodul 12:39; Deuteronomul 16:3; Leviticul 23:6-8); Grupa 2: Ziua Cincizecimii sau Sărbătoarea Secerișului (Exodul 23:14-16); Grupa 3: Sărbătoarea Corturilor (Deuteronomul 16:13-16; Leviticul 23:34) și Sărbătoarea Străngerii Roadelor (Exodul 23:16; 34:22).

O altă direcție ar putea fi aceea a jocurilor de noroc. Relatați povestea vieții unui om dependent de jocurile de noroc. Acordați-le adolescenților suficient timp pentru a analiza și a reacționa la povestea de viață prezentată.

Un alt aspect ce ar putea fi abordat ar fi dărnicia. Implicați-i pe cei prezenți într-un exercițiu interactiv, care subliniază bucuria generată de dăruire.

Context și precizări

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. În Biblie, există peste 2 300 de referiri la bani și proprietăți și doar 500 de referiri la rugăciune. Aproape un sfert din tot ceea ce a spus Isus în Predica de pe Muntele Fericirilor era cu referire la bani și bunuri. Din cele 38 de parabole rostite de Isus în evanghelii, 16 tratează subiectul administrării banilor. Isus a spus mai multe despre bani și bunuri decât despre cer și iad. Unul din 10 versete (adică 288 de versete) din evanghelii are tangență cu banii și cu bunurile materiale. Fără nicio îndoială, are o mare importanță în ochii lui Dumnezeu modul în care administrăm toate lucrurile pe care El ni le-a încredințat.

Rugați-i pe membrii grupei să joace pe roluri câteva dintre parabolele și povestirile spuse de Isus despre bani. Acestea ar putea fi: parabola bogatului căruia i-a rodit țarina (Luca 12:13-21), istoria tânărului bogat (Marcu 10:17-31), parabola talanților (Matei 25:14-30) etc. După fiecare miniscență, discutați subiectul.

2. Michael Morrison explică: „Din Vechiul Testament reiese că cea mai prezentă temă în cadrul festivalurilor anuale iudaice era exodul. Era evenimentul definitoriu al istoriei acestei națiuni – momentul în care israeliții au devenit un singur popor sub conducerea lui Dumnezeu. Dar dacă un israelit din vechime ar fi stat să analizeze toate sărbătorile anuale, precum și regulile cu privire la spălările rituale, daruri și alte diferite ceremonii, i-ar fi fost dificil să găsească o temă comună tuturor acestora.”

3. Foxnews.com dă publicității următoarea știre: În urma unui studiu întreprins de International Centre For Youth Gambling s-a ajuns la concluzia că „obiectul de a juca jocuri de noroc este din ce în ce mai răspândit printre copii și adolescenți... atât în formele legale, cât și în cele ilegale.” În același raport, se mai afirmă că „un procent alarmant de copii și adolescenți din toată lumea sunt implicați în activități care presupun jocuri de noroc”. Aproximativ 80% dintre elevii de liceu recunosc faptul că au jucat jocuri de noroc în ultimul an, pentru a câștiga bani. Alte câteva studii estimează că între 4 și 8% dintre adolescenți au probleme serioase generate de jocurile de noroc.

Întrebări pentru discuție:

- De ce credeți că mulți adolescenți au ajuns să fie dependenți de jocurile de noroc?
- Cum vă explicați creșterea numărului de persoane care joacă jocuri de noroc on-line?

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

- Care e cea mai bună metodă de a ajuta un prieten care e dependent de astfel de jocuri?
- Ce spune Biblia despre jocurile de noroc?

Căutați proverbe și zicători despre noroc și jocuri de noroc și apoi aduceți-le la cunoștința întregii grupe.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Ca activitate de încheiere, împărțiți participanții în grupe mici și spuneți-le să creeze o reclamă prin care să promoveze ideea principală a lecției (care consideră ei că e aceea). Apoi toate grupele să prezinte ce au realizat. Firesc, fiecare grupă va scoate în evidență un alt aspect.

Recapitulare

Așa cum s-a mai afirmat, această lecție poate fi abordată din mai multe unghiuri de vedere. Indiferent că puneți accentul pe calitatea noastră de administratori, pe sărbătorile iudaice, pe zecime, pe grija față de săraci, pe dărnicie sau pe jocurile de noroc, tema centrală a studiului unește toate aceste subiecte într-un singur punct: viața condusă de Dumnezeu. Esența acestei lecții e faptul de a-i provoca pe membrii grupei să-L recunoască pe Isus Hristos în calitate de conducător al vieții lor.

Acceptarea Sa în acest rol va determina modul în care ne cheltuim banii. De exemplu, dacă Dumnezeu este Domnul portofelului nostru, atunci mijloacele noastre financiare vor fi folosite în așa fel încât să-L onoreze pe Dumnezeu. Aceasta presupune returnarea zecimii, ajutorarea săracilor și evitarea unor activități periculoase din mai multe puncte de vedere, de exemplu jocurile de noroc.

Festivalurile anuale aveau menirea de a le aduce aminte israeliților, în mod regulat, faptul că Dumnezeu era Cel care le conducea viața. Aceste sărbători erau ținute astfel încât poporul ales să-și reamintească de devotamentul lui Dumnezeu manifestat față de el în trecut. În acest mod, privirea în trecut aprindea scânteia credinței de a continua și pe viitor să asculte de El.

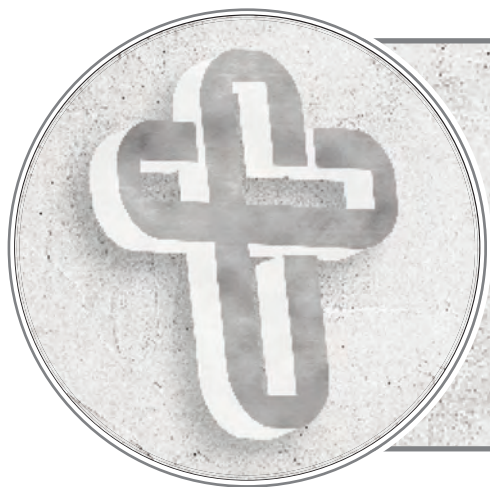
Indiferent de unghiul abordat, nu uitați de ideea centrală, adică a vieții conduse de Dumnezeu.

Secretele instructorului bine pregătit!

Întrebările sunt o componentă esențială în procesul de predare. Trebuie să concepeți un set de întrebări-cheie care să constituie schema lecției. Și întrebările spontane se pot dovedi utile, dar direcția discuției ar trebui urmărită precis. Iată câteva sugestii pentru conceperea unor întrebări sugestive, care să-și atingă scopul.

- Formulați întrebarea clar.
- Evitați întrebările ambigue.
- Adaptați întrebările la nivelul capacităților elevilor.
- Puneți întrebările într-o ordine logică.
- Puneți întrebări la niveluri diferite.
- Urmăriți atent răspunsurile elevilor.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 50, 51, 52 din *Patriarhi și profeți*.

CONEXIUNISALVATOARE

Cunoașterea (voii) lui Dumnezeu

Referința biblică: Judecătorii 6 – 8; 10

Comentariu: Patriarhi și profeți; capitolul 53

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Acest studiu îl are ca figură centrală pe Ghedeon, dar pot fi trase învățături pe o mulțime de alte subiecte. Pericolele compromisului cu lumea, închinarea la idoli, răspunsul la chemarea lui Dumnezeu, modalități de conducere, trădarea încrederii lui Dumnezeu, faptul de a cunoaște voia lui Dumnezeu – toate acestea sunt câteva dintre direcțiile în care se pot îndrepta discuțiile, pornind de la pasajul biblic. Pentru ca totuși scopul lecției să fie atins, aveți în vedere trei lucruri: (1) voia lui Dumnezeu; (2) cunoașterea scopului în viață; (3) rămășița și misiunea ei.

Deși unii creștini citează metoda lui Ghedeon cu lăna ca fiind cea mai bună metodă de a afla voia lui Dumnezeu (Judecătorii 6:36-40), e important de precizat că aceea a fost singura situație din Biblie în care Dumnezeu și-a făcut cunoscută voia prin intermediul unui caier de lână. Nu aceasta era prima pe lista de metode ale lui Dumnezeu. În definitiv, Dumnezeu deja îi spusese lui Ghedeon ce să facă (Judecătorii 6:11-16) și îi dăduse un semn de confirmare (Judecătorii 6:17-22). Dar Ghedeon a dat dovadă de extrem de puțină credință și a cerut dovezi suplimentare. Deci, există o modalitate mai bună decât cea cu lână, de aflare a voii lui Dumnezeu? Max Lucado răspunde: „Da, Dumnezeu ne-a spus în mod clar și obiectiv ceea ce dorește de la noi, prin Biblie. De exemplu, cele Zece Porunci ne oferă instrucțiuni precise care să ne modeleze comportamentul în numeroase aspecte ale vieții.” (*What Does the Bible Say About...: The Ultimate A to Z Resource Fully Illustrated*. Nelson's A to Z series. Thomas Nelson: Nashville, Tenn., 2001)

Un alt element din istoria vieții lui Ghedeon, ce poate fi analizat, este chemarea pe care i-a adresat-o Dumnezeu. În comentariul lui Ellen White asupra acestui pasaj, este exprimat clar faptul că Dumnezeu l-a chemat pe Ghedeon să facă o lucrare specială pentru poporul Său. Și astăzi, Dumnezeu cheamă tineri la o viață care are un scop special.

În final, așa cum i-a distrus pe madianiți din calea israeliților, Dumnezeu își va salva poporul în timpul sfârșitului. Nu Satana și agenții lui din această lume au ultimul cuvânt. Slavă lui Dumnezeu că, de-a lungul sutelor de secole, și-a păstrat o rămășiță.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla cum se poate discerne voia lui Dumnezeu. (*Nivelul intelectual*)
- Vor vedea că Dumnezeu are un scop pentru viața lor. (*Nivelul emoțional*)
- Vor urma îndrumările lui Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Voia lui Dumnezeu
- Scopul în viață
- Rămășița și misiunea ei

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi, în limba engleză, materiale auxiliare pentru studierea acestor subiecte.

I. INTRODUCERE

Activitate

Împărțiți grupa în două și spuneți-le participanților să deschidă ghidul lor la rubrica *Ce părere ai?* și să identifice domeniile în care tinerilor le e dificil să afle voia lui Dumnezeu. Dați-le două minute să întocmească o listă cât se poate de lungă. Exemplele trebuie să oglindească experiențele lor și să nu fie niște reformulări ale posibilităților sugerate la rubrica *Ce părere ai?*

O activitate alternativă e aceea de a-i ruga pe membrii bisericii să răspundă (într-o singură propoziție) la întrebarea: Cum vă dați seama care e voia lui Dumnezeu? Pe un panou, pe o coloană, puneți toate răspunsurile pe care le-ați primit, iar pe o a doua coloană puneți numele și profesia celor care au răspuns, în ordine aleatorie. Membrii grupei trebuie să împerecheze numele și profesia cu răspunsul. Apoi luați fiecare răspuns și discutați-l.

Ilustrație

Pentru a introduce pasajul biblic, citiți următoarea întâmplare. Începeți prin a spune: „Iată ce povestește pastorul Karl Haffner în legătură cu aflarea voii lui Dumnezeu”:

„Și ce o să facem? am mormăit eu spre soția mea. Poate ar trebui să ne mutăm.”

‘Dar vrei să ne creștem copiii în curtea lui Michey Mouse?’ m-a întrebat Cherié.

Ne-am frământat până târziu în noapte. Evident, nu exista niciun răspuns clar. Trebuia să ne hotărâm: să rămân ca pastor în statul Washington sau să ne mutăm de partea cealaltă a țării, în Florida. Cu cât ne rugam mai mult, cu atât devenea din ce în ce mai clar... că Dumnezeu nu-mi va transmite un răspuns explicit prin intermediul supei cu paste-alfabet (dar să nu credeți că nu l-am cerut și așa ceva). Această decizie se aseamăna cu încercarea de a privi printr-o sticlă cu lapte.

În această perioadă de teribile frământări, pastorii din zonă au organizat o seară festivă cu mesajul ‘mai bine nu vă mutați’. Ne-am simțit bine și am jucat și diferite jocuri, dintre care unul a fost acela de a scoate dintr-o pungă câte o bomboană M&M. ‘E ca testul cu lâna – mi-a explicat unul dintre colegii mei. Dacă scoți o bomboană roșie înseamnă că e voia Domnului să rămâneți, dacă scoți de alte culori, înseamnă că trebuie să vă mutați în Florida’.

‘Bine’, am fost eu de acord. Mi s-a dat o foarfecă și am tăiat capătul pungii, având grijă să nu mă uit

înăuntru. Cu ochii închiși, am băgat mâna și am scos o bomboană M&M. Era roșie. Așa că am încercat din nou. Tot roșie. O simplă întâmplare oare? Am încercat din nou. Roșie. Din nou, roșie. Roșie. Roșie. Roșie. Uimit, au răsturnat punga într-un castron și am descoperit că toate bomboanele erau roșii, cu o singură excepție. Undeva la fundul pungii mai era una verde. (Bomboana verde trebuia să fie dovada că nu era nimic aranjat dinainte.)

Deși încă nu îmi dau seama cum au reușit să facă acest lucru, nu am luat niciodată scamatoria lor ca pe un semn de la Dumnezeu. Sunt convins că un test adevărat nu ar fi conținut atât de mult zahăr.”

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Întrebări de introducere:

I-ați cerut vreodată lui Dumnezeu să vă dea un semn similar, pentru a ști care e voia Sa? Se aseamănă cele două teste cu M&M și cu lâna? Sunt acestea cele mai bune variante de a înțelege voia lui Dumnezeu?

Deseori, oamenii întreabă: „Cum să cunosc voia lui Dumnezeu?” Dar poate că o întrebare mai bună ar fi aceasta: „Cum să Îl cunosc pe Dumnezeu?”, pentru că Dumnezeu nu încearcă să-Și ascundă voia și planurile. El are un scop cu viața noastră și vrea din toată inima să și-l facă cunoscut în fiecare zi a umblării noastre cu El.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți fragmentul biblic împreună cu participanții, analizați-l cu ajutorul următoarelor întrebări, pe care le veți reformula:

Citând Judecătorii 1:28: „Când Israel a fost destul de tare, a supus pe canaaniți la un bir, dar nu i-a izgonit”, Ellen White prezintă contextul mai larg al episodului de față din viața lui Ghedeon: „Mai departe, n-aveau altceva de făcut decât să ducă până la sfârșit lucrarea și să-i alunge cu desăvârșire pe locuitorii țării, punându-și încrederea în sprijinul lui Dumnezeu. Dar, fiindcă au făcut legământ cu canaaniții, au călcat direct porunca lui Dumnezeu și, în felul acesta, nu au mai îndeplinit condiția pe temeiul căreia El le făgăduise să le dea în stăpânire Canaanul.” (*Patriarhi și profeți*, p. 543)

Uneori, oamenii sunt nedumeriți în privința voii lui Dumnezeu. Dar e posibil, oare, ca noi să complicăm acest subiect mai mult decât e necesar? Ghedeon n-ar fi fost pus niciodată în situația de a folosi lâna, dacă poporul lui Dumnezeu n-ar fi încălcat direct porunca lui Dumnezeu. Discutați principiul: Când vine vorba de voia lui Dumnezeu, nu lăsa ca ceea ce nu știi să te împiedice să faci ceea ce știi.

În ce fel, nesocotirea a ceea ce știm că e voia lui Dumnezeu ne poate slăbi capacitatea de a afla voia Sa în domenii în care aceasta nu e exprimată atât de clar? De exemplu, e posibil să nu știi ce facultate vrea Dumnezeu să urmezi, dar poți fi sigur că, dacă alegi să mergi la facultate, Dumnezeu vrea să dai dovadă de integritate și să nu copiezi de dragul notelor mari. Pentru majoritatea dintre noi, e greu nu să aflăm puținul din voia lui Dumnezeu pe care nu îl cunoaștem, ci să trăim conform celor exprimate clar în Biblie.

Alte întrebări și subiecte de discutat:

- Care e legătura dintre a cunoaște voia lui Dumnezeu și a-ți urma propria chemare? Respectarea voii lui Dumnezeu garantează o viață fără probleme? Argumentați.
- În Grădina Ghetsemani, Isus S-a rugat: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu” (Matei 26,39). Ce ne învață exemplul lui Isus despre aflarea voii lui Dumnezeu?
- Citiți 1 Corinteni 1,26-31. În ce fel ilustrează istoria lui Ghedeon principiul exprimat în acest pasaj?

Context și precizări

Pentru această lecție, s-ar putea să le fie utilă membrilor grupei:

1. Perspectiva istorică

În Judecătorii 6:1,2 se spune: „Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului; și Domnul i-a dat în mâinile lui Madian, timp de șapte ani. Mâna lui Ma-

dian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri și pe stânci întărite.”

Redați în cuvinte proprii istoria madianiților:

Biblia ne spune că Madian era unul dintre fiii lui Avraam cu concubina sa Chetura (rugați pe cineva să citească Geneza 25,1-6). Urmașii acestuia, madianiții, s-au stabilit la est de Iordan și la est de Marea Moartă (teritoriul ocupat ulterior de amoriți, moabiți și edomiți) și spre sud, în deșertul Araba (rugați pe cineva să arate pe o hartă a Israelului antic). De asemenea, tot în Madian a petrecut Moise cei 40 de ani după ce a fugit din Egipt. Aici, el s-a căsătorit cu Sefora, fiica lui Ietro, preotul din Madian. Biblia sugerează faptul că tufișul în flăcări a apărut tot în Madian (cineva să citească Exod 3,1). În anii care au urmat, madianiții au fost ostili și opresivi cu israeliții, ca parte din pedeapsa administrată de Dumnezeu israeliților. Pe vremea lui Ghedeon, madianiții făceau raiduri prin Israel pe cămile. Așadar, victoria asupra lor a fost motiv de mare sărbătoare pentru poporul lui Dumnezeu. Astăzi, teritoriul locuit în vechime de madianiți se află în vestul Arabiei Saudite, în sudul Iordanului și în sudul Israelului și al Sinaiului (cineva să arate pe hartă).

2. Perspectiva personală

Povestiți propria experiență a modului în care v-a adresat Dumnezeu chemarea. Descrieți ușile pe care le-a deschis și le-a închis Dumnezeu. Ați folosit metode ca cea a lăunii sau alte semne? De unde v-ați dat seama că era voia lui Dumnezeu? Puteți povesti cum ați luat diferite decizii importante: căsătoria, facultatea, biserica etc. sau poate fi vorba de lucruri comune, de exemplu: chemarea de a ajuta un om al

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Patriarhi și profeți. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

străzii, de a vă oferi voluntar, de a iniția o conversație care s-a dovedit providențială etc.

3. Perspectiva spirituală

Capitolul citat din *Patriarhi și profeți* se încheie cu următoarele cuvinte triste: „Satana lucrează prin mijlocirea nelegiuitorilor să-l atragă pe poporul lui Dumnezeu la păcat, sub aparența prieteniei, și să-l despartă de El, iar atunci când pavăza și scutul copiilor lui Dumnezeu sunt date la o parte, el îi îndeamnă pe ai lui să se ridice împotriva lor și caută să-i nimicească” (p. 559).

Cine sunt „madianiții” de astăzi? Ce influențe ale culturii actuale îi ademenesc în păcat pe copiii lui Dumnezeu? Ce lecții avem de învățat din acest capitol al compromisului din istoria israeliților?

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Ca activitate de încheiere, rugați-i pe membrii grupei să-și aprecieze unii altora chemarea pe care au primit-o de la Dumnezeu. De exemplu: „X, credem că tu ai capacitatea deosebită de a spune în față crudul adevăr, dar cu iubire. Când tu faci morală cuiva, acea persoană se simte ajutată. Poate că Dumnezeu te cheamă să fii consilier, psiholog sau director de școală.” Tuturor celor prezenți ar trebui să li se spună ceva asemănător.

Recapitulare

Acest episod din viața lui Ghedeon reprezintă contextul ideal în care puteți discuta despre aflarea și respectarea voinței lui Dumnezeu. Așa cum l-a chemat pe Ghedeon și a avut un scop precis pentru viața lui, Dumnezeu cheamă fiecare tânăr din ziua de azi. Mai mult decât atât, lecția de față ilustrează rezultatele dezastruoase ale atașamentului excesiv față de lume. Așa cum i-a chemat pe iudeii din vechime să nu facă niciun compromis în ceea ce privește națiunile înconjurătoare, Dumnezeu caută astăzi o rămășiță care să îndrăznească să se împotrivească atacului crâncen din partea lui Satana.

Nu vă fie teamă să-i provocați pe tineri cu această lecție. Ei vor să facă gesturi mari pentru Dumnezeu. Ar trebui să le reamintiți faptul că Dumnezeu i-a chemat să se avânte ca vulturii, nu să scormonească în pământ, ca porcii. Ei au nevoie ca cineva să le arate clar păcatul și să-i avertizeze cu privire la consecințele compromisului, așa cum un înger i-a reamintit lui Ghedeon: „Nu te teme, Dumnezeu este cu tine!”

Secretele instructorului bine pregătit!

În Antichitate, valorile erau transmise pe cale orală de la o generație la alta. Prin povestiri, simboluri și imagini, comunitățile de oameni se încheagau și rămăneau unite. Datorită inventării tiparului, în secolul XV, transmiterea valorilor a început să se facă prin intermediul citirii Cuvântului lui Dumnezeu. Acum, când există atâtea posibilități de transmitere a informațiilor, comunicarea a suferit din nou modificări. Revoluția actuală a mijloacelor de comunicare a trecut din zona didactică în cea a participării și a experimentării, în cadrul procesului de transmitere a informațiilor. Așadar, e important în pregătirea unei lecții, să găsiți cât mai multe modalități de aplicare a metodei experimentale.

Ajutați-i pe membrii grupei să experimenteze acest episod din viața lui Ghedeon. De exemplu, puteți citi pasajul în timp ce câțiva mimează acțiunea. Sau le puteți spune să-și asume rolul diferitelor personaje (îngerul, Ghedeon, loas etc.). După ce fiecare și-a studiat bine personajul, să mărturisească ce simt, povestind la persoana întâi.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna această li se recomandă capitolul 53 din *Patriarhi și profeți*.

Semne pe nisip

OCTOMBRIE – NOIEMBRIE – DECEMBRIE

CONEXIUNI

SALVATOARE

Ghid pentru instructori